

6243. 282
No. 38.

ASSISTENTE SACROSANCTÆ
ET INDIVIDUÆ TRINITATIS
PRÆSIDIO,

Disputationem hanc Inauguralem
De

COMITIBUS SACRI PALATII,

Ex Decreto & Autoritate

Magnifici & Nobilissimi in Inclytâ Ludovi-
CIANA Jctorum Ordinis,

PROLICENTIA

Summos in Utroq; Jure Honores ac Privilegia
Doctoralia legitimè capeffendi,

IN AUGUSTO JCTORUM AUDITORIO,

Publico ac solenni Excellentiff. Dnn.

Professorum examini

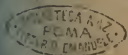
Ad diem Mart. MDCLXXX.

Submittit

BERNARD. LUDOVICUS MOLLENBEC,
Rinteliô - Westphal.

G I S S Æ.

Typis, Relictæ conjugis B. KARGERI, Academ. Typogr. Ord. 1680.

THE
COMBING
MACHINE

BY
J. H. COLEMAN

NEW YORK
PUBLISHED BY
J. H. COLEMAN
1880

PRÆLOQUIUM.

Acri Palatii Comites,
in Speciminis Inauguralis
thema, uti propter dignita-
tem quâ pollent eorum præ-
cipuam, ita non minorem
quæ cuivis se commendat ar-
gumenti utilitatem, eligi o-
portebat: Namque vel co-
materiæ videbatur præstantia
& utilitas major, quo plus

ponderis in iis negotiis positum est, quæ Imperialis auspi-
ciò Culminis, in universo Romano exercent, expediuntq;
Imperio Comites, ut Cæsareæ, in iis, Majestatis vim atque
splendorem excelsissimè vigere deprehendatur. Sed nec
omni rem, suæ quoque immersam difficultati, exhibeo
numero absolutam: partim quod Academicæ Disserta-
tionis non penitus exhauriri cancellis posse apparebat:
partim quòd, si potiora saltem & hujus quæ argumenti
præcipua sunt pro tenuis ingenii modulo proponerentur,
satisfecisse proposito meo, & si quæ discutienda restarent
& ætati & operæ fortè aliquando majori asservari posse cre-
derem: Ut excusationē propterea veniamque mihi à quo-
vis facilè pollicear, & confidam, sicubi defecisse conatus
videbuntur, supplere eodem benevolum Lectorem non
iri gravatum.

Felicitèr !
 S E C T I O I.
 NOMEN ET ORIGINEM COMI-
 tum Sacri Palatii exhibens.

§. 1.

OMITIS nomen, (germ. Graffe.*)
 Quod à comitando dici, *Ulpianus* in l. 15. §.
 16. ff. de injur. Auctor est, nec atatem agno-
 scit nec gentem unam, quin tot sustinuit
 vicissitudines ut quoad hoc ex publico-
 rum munerum vocabulis ferè nullo com-
 poni possit: Quare mirum non est, si exactâ
 hujus ratione disquirere volenti, quo pri-
 mum ævo cœperit, quamq; diversa apud
 diversas gentes non uno quoque tempore fuerit significatio, in-
 gens obveniat Auctorum Scriptorumque confusio: Nos in tam
 sublimis rei argumento, quod accurata unice *historie* potest
 conficere cognitio, succinctiores brevioresque ed erimus, quo
 eruditius & ut meretur prolixius Hæc tot locis & tantopere à
 JCrts, Philologis, Politicis &c. Pertractata materia est, ut si ul-
 tra vel verbum addiderimus, nil nisi actum egerimus: vid. post
 plures *Besold. Dissertat. de Comit. & Baron. Imp. n. 1. 2. 3. seqq.*

* Veram hujus vocis qui dedit notationem, ex sententiâ *Isaac. Pontani*,
 referente *Besoldo*, hæcenus nemo inventus est: Enimverò cum
 serum sit habenda ratio potior, parum vel nihil interesse putamus,
 sive eandem cum *Besoldo* à canitiis, graui/ ut *Graffen* sint quasi ca-
 ni, Seniores, h. e. præcipui; Sive cum *Heigio* à fossis quæ nobis gra-
 ben *Belgis* *Graffen* vocantur; Sive cum *Lycklama* à latino *gravis*
 quod *Comites* virtute animique debeant, præstantiâ graves;
 Sive etiam à robore & potentia, quod potentiam in provinciis sibi
 commissis *Comites* obtineant: Sive cum aliis aliunde deducas:
 Sanè licet utriusque quicquam statuendum, fatendum omnino cum *Rein-
 kingio*

kingio est, de Reg. Sec. & Eccles. class. 4 c. 14. n. 19. vocem hanc ab origine ita natam, non verò factam aut aliunde derivatam esse, ita ut *originaliter* nihil aliud quàm *judicem* denotet: Neque enim prius solum temporibus, sed etiamnum adhuc hodie in plurimis Germaniæ locis vocem *Grasse* aut *Gresse* *judicem* notare v.g. *Holstgrasse*/ *Gograff*/ *Zentgraff*/ &c. notius est, quàm ut probari multis oporteat.

§. 2. Et primò quidem *Comitis* haut secus ac *amici* vox, mox nudi honoris, mox certi mansurique officii character erat, ut omnes qui Principem sectarentur, ejusque adhererent lateri *Comites* nuncuparentur: Egregiè de Comitibus Principum *Spartianus* in *Hadriano*: cum iudicaret, inquit, in consilio habuit non *amicos* & *Comites* solum, sed & *litos*: Nec ii saltem quos à consiliis secum habebant Principes, *Comites* & *Amici*, dicebantur vid. l. 17 ff de *jur. patron.* sed & simul alii varii generis administri quàm militares, quàm togati hoc nomine insigniebantur *Go-*
sofr. in rubr. Cod. de Offic. Com. Sac. largit. Hincque est quod ad quoscunque ferè *judices*, *præpositos*, & officio quali quali fungentes hunc *Comitis* titulum in jure nostro porrectum videas: Ita *Comes* est sacri consistorii, de quo in §. 1. de *Nov. Cod. fac.* & l. 4. C. de *adv. div. jud.* *Comes* metallorum, in *inscript. l. 1. C. de metall.* *Comes* militum, de quo l. 1. C. de *Offic. Vic.* & l. 6. C. de *Assess.* *Comes* commerciorum l. un. C. de *ann. & capit.* *Comes* domesticorum l. 6. c. de *adv. div. jud.* *Comes* domorum l. ult. C. ubi *caus. fisco.* *Comes* rerum privatarum l. 3. C. de *bon. vac. &c.* quorum omnium recensere nomina prolixum, munerum rationem exprimere accuratam aut tædiosum nimis aut supervacaneum omninò foret: * Quin adhuc hodie *laxus* ille vocis *usus* vel in solis centenis Comitibus *Zentgraffen*/ aliisque quos *Dinggraffen*/ *Dauggraffen*/ *Salzgraffen*/ *Holzgraffen* vocamus, superest: Et in ipsis quoque libris Feudisticis *judices ordinarios*, urbium item *præfectos*, *Comitum* aliquando venire nomine ex cap. un. si de *inv. int. Dom. & Vassall.* apparet.

• Ceu nec, cum triplex vulgò *Constantini M.* temporibus referatur *Comitum* ordo, curiosè multum disquirimus, qui primi, qui secundi, qui tertii ordinis, quinam characteristici quorumlibet tituli, quinam *Illustres*, qui *Spectabiles*, qui *Clari*, qui *Clarissimi* fuerint,

§. 3. Majoris dignitatis nota tum *Comes* esse cœpit, cum ex eorum præcipuè numero quibusdam qui in Sacro *Comitatu* i. e. aulâ Principis erant, provinciæ regionesque integræ committerentur gerendæ: Ex quo factum esse, ut Rectores illi deinceps *Comites* appellarentur, non quidem Principis, cum quo amplius non erant, sed suæ cujusque provinciæ, quam ipsi cum Comitivâ dignitate gubernabant, ut *Comes Africa*, *Orientis* * *Itauria* &c. *Magnific. Dn. Stranchius in Diff. Exoter. 3. thes. I.* nobis Autor est: Jurisdictio autem & territorium cui præsticiebantur *Comitatus* nomen meruit: Cujus dignitatem cum retinere studerent, eadem postea hominii fideique nexu, ita ut administratio fruenda etiam ad heredes pertineret, tributa est, in Germaniâ quidem ab Ottone I. in Gallia ab Hugone Capeto, referente *Clusen Syll. rer. quotid. thes. 26.* Hinc & 2. *Feud. 10.* uti Dux qui de Ducatu, Marchio qui de Marchiâ, ita Comes ibi dicitur qui de Comitatu investitus est: Et horum quidem etiamnum hodie adhuc quam plurimos quanquam non *unius generis* ** in Imperio nostro superesse, notius est quam ut abundè dici mereatur. Ab his *nostris*, de quibus in præsentiarum, quantum differant Comites in obscuro non est. Nimirum à solo *Comitatus* i. e. Aulæ Principis nomine, Comitatu non investiti (ceu & Episcopos absque Episcopatu, quos titulares & ambulatorios vocant, dari ex *Greg. Tholos. refert Arum. Disc. Acad. 9. de Archi. Episc. & Episc. Imp. Rom. Germ. §. 8.*) ita dicuntur: Uti omnes illos qui in Principis sunt obsequiis & laboribus officiique quibusdam sunt præpositi, hoc in signitos fuisse nomine, jamjam ostendimus: Superest ut *Palatii* quid præ se ferat nomen, dispiciamus.

* De quo præter specialem *Cod. tit. de Offic. Com. Orient. ubi Gothofr.* egregius extat *Zosimi* locus, cujus idem *Prælaud. Dn. Stranchius c. I.* meminit: *Is verò, inquit, Comitem Orientis facit: Cujus magistratus auctoritas est, ut qui cum geris, omnibus provinciis Orientis administrantibus præsit.*

** Varii enim sunt: *Quidam* in Principum evecli ordinem *gefürstete Graffen* appellant, quos inter *Habsburgenses, Tirolenses, Görzenses, Hennebergenses* &c. referunt: Horumq; Comitatus eine *Fürstliche Graffschafft* vocatur, *N. N. de ann. 1576. §. Nach dem anch*

auch auff jeso ibi. die Fürstliche Graffschafft Bérz:
 Quia nam simpliciter denum Fürst-mässigen accensendi sint, de eo
 vid. Vir laude omni superior Magnif. D. Lyncker Patronus ac Fraco-
 porin Almá Salaná obsequiosé semper colendus, r. de Gravam. Extrai.
 c. 5. s. 1. n. 5. segg. Quidam præter Comitum appellationem nomi-
 nantur Edele Herren/ut sunt Lippienses, Graffen und Edele Hero-
 ren zur Ryppe: Quidam ab Imperatore de Comitatu immediatè
 investiti, ceu alii Proceres Statusque Imperii suffragii jure in Comi-
 tiis suotamen modogaudent, dicunturque Reichsgraffen: Quidam
 destituti Status qualitate & quoad bona & personam sub Prin-
 cipum aliorum sunt jurisdictione, veniuntque nomine Land/assio-
 rum: Quidam ad aliarum Quaternionum (quæ unde fundamen-
 tum capiant suum, jam non disquiritimus) exempla, die vier Grafs-
 sen des Heil. Röm. Reichs dicuntur, ex quibus soli ferè Schvartz-
 burgenſes in Thuringiâ superstites sunt, tituloque utuntur der vier
 Graffen des Reichs/ Graffen zu Schwarzburg: vid. Reinh. Kö-
 nig. de Statibus & Membr. Imp. Rom. ap. Aruma. vol. 2. Disc. Acad. 18.
 16. 94.

§. 4. Palatia, quæ Germanis Pfalsen/ Pfalz vocantur,
 Imperatorias regiasque denotasse ædes ex Historiâ notum est:
 Ab ipsius Romuli statim temporibus rei hujus qui deducant ori-
 ginem, non desunt: Ita testium primus Livius l. 1. c. 7. Romulus,
 inquit, Palatinum in quo ipse erat educatus, primum munivit: Post
 hunc Successores ejusdem siue gloriæ indolisque heroicæ chara-
 ctere, siue strenuâ Romuliani hominis æmulatione hoc Palatii
 affectasse nomen, Historici loquuntur: De Cesare Schubar-
 tus Exerc. Histor. de Comit. Pal p. 119. ita: Studebat unicè Ce-
 sar Romulo non par magis, quàm superior esse, ipsum Romuli nomen
 tanquam rebus suis auspiciatissimum adfectabat, & nisi æque patri-
 bus ac plebi minus inuisum fuisset ac suspectum Rex appellari præ-
 ceptabat: Atq, cum eodem cum Romulo habitaret Palatio, famam
 ejus ac nomen adeò posteris commendavit, ut quocunq, deinceps
 loco rerum collocasset sedem Imperator, illi Palatii nomen inderetur.
 Quin & Augusto, inter alios honores eidem datos, ut Regiæ
 ejus Palatium diceretur, fuisse referunt. Augustum secuti Ro-
 mani Imperatores cæteri quos Palatia seu certas habuisse ædes
 laxitate, splendore, cultuque conspicuas probatu non est diffici-
 le. Nec Ethnicos solùm, sed & Christianos quoque Imperato-
 res pompæ antecessorum æmulos non in vetere tantum

& Novâ Româ (quam l. 9. *Cod. de Off. reſt. Prov.* Auguſtiſſimam κατ' ἐξοχὴν vocat urbem) ſed & in civitatibus per provincias ſua habuiſſe Palatia, Romanæ leges evincunt. Extat de his textus in l. un. *C. de palat. & Dom. Conſecratas nobis ades, inquit Imp. Theod. & Valent. id eſt inclita Palatia, ab omni privatorum uſu & communi habitatione excipimus.* Quantus eorundem fuerit ſplendor, vel ex l. 22. *C. de oper. publ.* peti poteſt: Hincque eſt, quod *Sacraſſima* eadem vocari videas in l. 14. *C. de Off. reſt. prov.* itē *Sacra*, rubr. *C. de privil. eor. qui in Sacr. Palat. & §. 3. præem. Inſtit.* quod ipſorum *Sacraſſimorum Principum*, ceu vocantur in *tit. de Concept. Digeffor. §. 1. ibi: à Sacraſſimis retrò Principibus*, tanquam DEI Sanctiſſimi Vicariorum ſedes ſint: Imò de quorumcunque populorum ſupremis magiſtrati- bus ex antiquitate idem teſtatur *Reineſius comment. parerg. de Palat. Lateran.* eos ſedes certas regnorum ſibi delegiſſe, quores locorum eòs ducerent, easque magnificis ædificiis, veſtibus, Palatiisque exornaiſſe, magnis ſumtibus & operibus muniviſſe, tum corporis ſui cuſtodix, tum juri dicundo, publicisque regni rebus tractandis inſervituras. Quin etiamnum adhuc in oppidis Germaniæ vetuſtioribus, quæ aliquando Imperatores incoluere, *Palatiorum* ſeu *ſalarum regiarum* nomine ædes ſuper- eſſe, *Königliche Pfalz / Königshölſe* idem *Reineſius* comprobat: *conf. Beſold. theſ. præſt. verb. Pfalzeng / Pfalz.**

* Nec tamen ſibi ſolis horum reſervare uſum Imperatores, quin & Ma- giſtratus quibuſdam ea inhabitandi licentiam conceſſere l. 17. *C. de Oper. publ. Goſofr. ad l. 14. C. eod.* Imò à *Leone l. 14. C. de Off. reſt. prov.* cautum eſt, ut præſides provinciarum non ædes privatas, ſed *Palatia* ſeu *Pratoria* inhabitarent, inque iis juridiſiam exer- cerent.

§. 5. A *Palatio* nomen ſuum ſortiti *Palatini* ſunt; nam ab initio omnes olim referente *Schubert. d. Exerc. p. 120.* quibus in *Palatio* Principis vel civili vel militari fungi licuit officio, *Palatini* dicti ſunt, it. *Comites Palatis* ſeu *Comites Palatini*: quod ta- men nomen iis poſtea proprium factum fuiſſe verius eſt, quos ad *Palatium* Aulamque delatis controverſiis decidendis præpoſi- tos eſſe Hiſtorici memorant: quorum officium ex *Hincmaro* deſcribit Illuſtris *Dn. Struvius*, Patronus noſter ſummè obſer- vandus

vandus, *Syntagm. Jur. Fend. Exerc. 3 th. 7. Comes Palatii*, inquit, *de omnibus secularibus causis vel judiciis suscipiendis curam instanter habebat ut nec seculares prius dominum Regem absque ejus consulto inquietare necesse haberent, quomque ille prævideret, si necessitas esset, ut causa ante Regem merito venire deberet: Et ex Reinuccio: Pfalz-Graffen waren Richter des Königlichen Hoffes ober Pallast / haben auch derer Landschaften / so erstlich von den Königen erobert und eingenommen / mit Gerichts- und Rechts-Verwaltung bepflogen / daß also dieser Nahme anders nicht ist, als Pallast-Graffen / Palatii vel aulae judices, wie dann auch noch die Sächsishe Aufrede Pals-Graffe / selches eigentlich weiset. Quin imò omnes qui diuturnis obsequiis & laboribus in Palatio præstitis, à Principe hoc nominis acceperant, non in peculiare munus, sed dignitatem & honorem quo præ cæteris essent insignes, aliisque anteferrentur dici Palatii Comites meruerunt: Et ex eodem fonte Casarei nostri, de quibus impræsentiarum, Comites, Palatii Comites dicuntur, quod à Cæsaris dependant Palatio, ipsique deserviant, & actus illorum, non ab ipsorum personâ, omni quippe tam sublimia peragendi negotia facultate destitutâ, sed ab ipso Sacratissimo Imperatorio Palatio provenire censeantur: Nimirum tales illi Personæ sunt, quibus ob singularia eorum merita, cum egregiâ Illustrique quam nanciscuntur dignitate, tot splendida sibi Reservata de Palatio suo communicavit Imperator, ut Nobiles v. c. Doctores, Licentiatos, Magistros, Baccalaureos, Notarios, Poëtas, create, spurios, manseres, aliosque extra legitimum thorum natos legitimare, veniam ætatis concedere, multosque alios ex concessione & delegatione Cæsareâ exerceer actus possint: Quos & Aula Casarea, & Imperialis Consistorii Palatiiq, Comitæ, item, Consistorianos, vel simpliciter Palatinos, Kayserliche Hoff-Pfals-Graffen / Reichs-Hoff-Graffen / vocari videmus: Quæ nomina non diversos à se invicem honores notantia, ex antiquo ita Reip. statu sumta, usurpantium consuetudine jam invaluerunt.*

§. 6. Quantum ad *originem* horum Palatii Comitum, prolixa & cæteroquin non adeò expedita res est: Quam cum
integritate

integrâ jamdudum unicè sibi explanandam sumserit commemoratione *praland. Reinesium*, actum egero, si multa de eâ commentari audeam : Res breviter eò reducitur : Imperialis Romæ sedes erat Palatium *Lateranense** dictum, cui Cæsares *Comitis* aliquem titulo præfecerunt, ad id præcipuè assumptum, ut in consecrationis unctionisque actu Imperatori assisteret & ministraret. Illud Pontifices postmodum invasere, & jus Comitatum istum conferendi, ab Imperatoribus hætenus exercitum, sibi usurparunt : Donec *Ludovicus. IV.* Imperator hæc de possessione dejecisset *Johannem XXII.* jusque sibi suum rursus magnâ ex parte assereret, Palatioque suo *Lateranensi* præfecisset, ab eoq; multis insuper egregiis privilegiis ac juribus concessis Comitum denominasset *Castrucium Lucensium, Pistoriensium, & Valateranorum Ducem, Vicarium suum & Senatorem urbis*, Fiscoque Imperiali & Sacro Rom. Imperio, Comitatum istum, justis & Legitimis de causis devolutum pronunciasset : Et hic Ludovici Imperatorius actus Dignitatis illius origo dicitur, quâ adinstar constitutorum ab Imperatoribus officiorum Domus Augustæ, adhuc hodie Comites *Lateranenses* designantur, variisq; privilegiis tenore Bullarum Imperatoriarum oriantur.

- * Quod à *Fauſta* conjuge Constantini M. ædificatum esse testis est *Reinesius de Pal. Lat. p. 6.* Neque enim illa circa Palatia ambitio intra Imperatores stetit, quin etiam ad Augustas transit. *Lateranum* verò an à familiari *Lateranorum* nomine, quod multis commune fuisse dicitur, an ex eo quòd Nero de decorosè portionibus usus maleficis, illic, ut fertur, *latens ranas* evomuerit, an verò aliunde dicatur, curiosius rimantur alii.

§. 7. Numne ergò adhuc hodie *Palatii Lateranensis* titulû Cæsarei Palatii Comites suis rectè apponere nominibus censendi sunt? Etenim cum Palatium *Lateranense* in Pontificis rursus devenerit manus, sitque nunc, asserente *Reinesio*, *heredium* quasi *papale* frustra & haut ab ambitus falsique suspicione, hunc sibi arrogare Comites titulum, non abs re quis fortè asserat. Sed Comitibus quibus setueantur non desunt argumenta : Veteris nimirum dicunt dominii memoriam in honoratio illo Comitivæ *Palatii Lateranensis* titulo conservari, & Sacratissimos Imperatores vel sic sibi vindicare, quod injustè hætenus

mus à m. f. possessore, qui nullo tempore præscribit, detinetur: vid. *Bœcler. Not. Imp. lib. 2. c. 2. p. 18.* Pontificii contra indignum esse volunt, in Sanctissimo Ecclesiæ Capite ea quæ tot annorum firmavit series privilegia in quæstionem vocari, cum nec inferiorum jura Principum temporis quæ sita præscriptione in dubium vocentur. *Limnaus* autem *lib. 4. de jur. P. c. 4. n. 44.* omnium optimè se rem intricatam expediisse, & quæcumque circa hanc enatam difficultatem, diversasq; diversorum virorum superasse arbitratur opiniones, dum & Palatium *Aquisgranense*, vocari *Lateranum* ex historiâ ostendit, inde concludens, *Comitum Palatii*, non à Romano illo, cujus tantum nomen superstet, sed ab *Aquisgranensi* quod in ditione ac potestate sit imperii, concedi: Sed nescio num rem acutè tetigerit *Limnaus*, illa enim *Aquisgranensis* appellatio non est moneta publicè signata, sed merè encomiastica, à vero Romano Laterano metaphoricè mutuo sumta, quemadmodum *Aquisgranum Romam Novam*, & Augustam Trevirorum *Romam secundam* salutarunt: Enimverò curiosius hanc in rem inquirere operæ pretium non est, utur absurdum aliàs non sit, neque admiratione dignum, ab memoriâ rei, quæ sub alius manu est, titulum tribui, præsertim si hoc ipso possessioni alterius occurratur, & causæ justitiæ vindicetur.

SECTIO II.

DE

CAUSA EFFICIENTE, SEU QUEM-
admodum & à quibus Comites Pa-
latii fiant.

§. 1.

Initius, & eò quæ spectabant, Comitum Palatinorum viis, dignitatem eorundem penitus paulò consideraturi, modum nunc quemadmodum & à quibus ea acquiratur, ut perpendamus, ordinis ratio postulat.

§. 2. Et quemadmodum quemlibet ὁ ἑκάστου qui ha-
bet in

bet in Rep. supremæ virtute potestatis omnium existere quarumcunque dignitatum autorem, distributorem, ita & *Palatini Comitum* honores, non nisi ab Eodem Majestatis fonte profluere indubitatum est. In nostro itaque Imperio, cum potestas ejus summa penes unum solumq, resideat Imperatorem,* quin solus eandem quoque conferat dignitatem dubitandum non est: Hic enim jure nixus inconculso omnis generis concedit suo nomine privilegia, immunitates & honores: Hincque est, quod à tot Juris Publ. Scriptoribus, & ab ipso quoque Sacræ Majestatis Cæsareo ore *Hypolytho à Lap. de ration. Stat. cap. 16* inter Reservata Ejus censetur: Ut scitè etiam *David Peiferus, 7 Cens. & Cancellarius Saxonicus*, in carmine gratulatorio de Comitum à Nicolai Reusneri cecinit:

*Ille (Imperator) Palatino solus dignatur honore,
Quos titulis tantis judicat esse pares.*

Unde qui se getit pro Com. Pal. illiusque sine Imperatorio indultu exercet potestatem, tanquam Majestatis Cæsareæ violator, capite punitur, *Mench. de A. J. Q. c. 320. Richter. ad Auth. præterea. C. de nat. lib. num 21.* Et sanè Comitum illa Palatinorum creatio, non leve Imperatoris Majestatis argumentum, nec pro vili adèd negotio, ut allegato loco putat *Hypolythus*, habendum est. Certè dum ipsi Comitum hujus concessione plebeiorum eximuntur conditione Comites, & per magnificentissima quæ consequuntur, inque universo adèd Romano Imperio in quorum libet principum territorii liberè & quietè exercent jura, communi quasi contingat juri derogatio, tulgentissimumque de se præbeant splendorem, non aliter ac ipsa palatija sita in montium cacuminibus, omnibus obvia transeuntibus, non potest non pro splendido insignique aliquo Imperatorio Reservato illud haberi negotium: Præcipuè quod non vilioris semper & plebeie fortis personis, sed etiam aliquando illustri Principis conditionis, quod vel ex solâ Generosiss: Comitum de *Osenburg* apparet familiâ, hanc Palatinam dignitatem collatam legimus: *Stamler. de Reserv. Imper. §. 56. n. 4.* Imò ipsum Saxonie Electorem *Fridericum Sapientem*, Palatii Comitum à Ma-

ximil.

simil. l. Imperatore, ampliore licet jurium prerogativa, quam communis fert Palatinorum conditio, sumsisse testis est *Schurz-Heisch. Diss. de Frid. III.* Idemque de Illustri Hennebergensium familia testatur *Scubartus d. Exerc. p. 246.*

* Omnino enim Majestatem ejusque exercitium *in solidum* competere Cæsari, cum Magnit. Dno. *Schutzio, Reinkingio, Lynckewo, Stamlero*, aliisque asserendum est; Utcunque enim *modum* exercendi Majestatem, qui rem ipsam non variat, Capitulatio præscribat, quemadmodum tamen hæc Majestatem Imperatori haut confert, seu in *der Schürfürsten Ordnung* enunciatur ap. Goldast. *tom. 2. der Reichs-Sagung: p. 35.* ita nec peream tolli Majestatem minuire certum est: Quod enim quam plurima & vel præcipua vim præferentia Imperii non nisi adhibito consilio ac consensu Electorum vel etiam unâ Statuum exerceret Imperator possit, per hoc potestati ejus summæ nil detractum apparet, cum non statim omni illi sine quo effectus produci non potest, effectum imputandum esse indubium sit: Neque enim ullibi in partem Majestatis imperiive ab Imperatore assumptos vel ipsos Electores esse dicitur, quin potius Cæsareæ sublimitati assistere & in partem curarum ac sollicitudinis eosdem committatos esse A. B. c. 3. v. 1. loquitur: Nimirum ut tyrannidem avertentur, ac Majestatis exercitium, ut non nisi in salutem imperii vergat, quod est *monarchiæ* imperare, modificentur: Optime Frid. III. in juramento à Carpoz. relato c. XI. de L. R. *sess. 10. p. 761.* Dem Volk so mir unterworfen ist/will uns seyn und Gerechtigkeits verschaffen und mittheilen/das ich des Reichs Recht und Gerechtigkeits will erhalten/ wie ich solches mit Rath der Fürsten auch des Reichs und meiner Getreuen am besten empfinden kan.

§. 3. Sed nec ipse semper Imperator *immediatè* hunc Comitivæ honorem tribuit, quin suæ Majestatis radios ad alios etiam extendit, illosque ceu solis instar illustrat, ut Comites, quod jure alias proprio non poterant, Palatinos creare valeant: Exemplum est in Archiducibus Austriæ, (quorum potentiam privilegiorum diffusus æmulatur splendor, cum nullus, teste Dn. *Schrötero in Diss. de Civil. Nobil. Stat.* in universâ Christianitate Princeps tot tantisque gaudeat immunitatibus, privilegiis, eminentiis ab Impp. & Regibus Rom. concessis, quemadmodum Domus Austriaca) quos in *suo Archiducatu* * uti Comites, Barones, Nobiles creare, ita & hunc *Comitiva* honorem conferre

posse certum est: *Sixtin. de regal lib. 1. c. 4. num. 34.* Imò & ipsos aliquando Comites Palatinos alios rursus specialissimo privilegio & indultu creare posse, exempla vult *rarissima* evincunt: Ita de *Joh. de Amatis, Patavino, in Sanctiore Consistorio Imperatorio Senatore*, testantur communiter, istum à Carolo IV. Imperatore *Palatii Lateranensis Comitum* eâ liberalitate accepisse, ut non iis solùm quæ aliàs eidem sunt annexa frueretur juriſdictionibus, sed & ipse Comites Palatinos efficeret: Nec soli *Joh. de Amatis*, sed omni familiæ masculinæ usque dum floreret, & capacia tantæ dignitatis proferret ingenia, hoc beneficium concessurum dicitur. Simile privilegium *Gabrieli Comiti de Ortenburg*, & ejusdem descendensibus à Carol. V. Imperatore concessum esse refert *Carpz. ad L. Reg. cap. 10. sect. 10. n. 8.*

* Secus quàm sentit *Petrus Fritze de Nobilit. Civ. concl. 8:* eumque secutus *Dan. Otto de Jur. P. cap. XI. p. 337.* qui ad totum Imperium privilegium illud Archi Ducum extendunt, rectè hoc nomine refutati à *Limn. in not. ad Otton. c. 1. & Carpzov. ad L. Reg. cap. 3. sect. 13. n. 51.* Ecce verba privilegii, quod integrum extat ap. *Limn. 5. Jur. Publ. c. 2.* ad sola territoria Archiducalia se referentis: Auch daß Sie (die Erz-Hergogen) und ihre Erben und Nachkommen in allen ihren Länden/ Herrschafften und Gebieten / als oben gemeldet ist/ Graffen/ Frey-Herren / Ritter/ &c. &c. auch dugsame und verdiente Personen von neuen Edel machen.

§. 4. De Pontifice, an & is Comites Palatinos creare possit, quæsitum est: & rectè affirmat *Bechtius in N. 7. P. de Secur. & Salv. cond. thes. 210. in fin.* Res ex eo pendet, an *Majestatem habeat?* Enimverò cum omnia ipsum proprio suoque nomine jura exercere Majestatis, supremumque non *Roma* saltem, sed & Ducatus Spoletani, Urbinatensis, Ferratensis, Patrimonii D. Petri, Bononiæ, Marcæ Anconitanæ &c. existere Principem, ex *Sprenger. Instit. Jur. P. lib. 1. c. 2.* aliisque constet, frivolum certè erit, negare ei Majestatem velle, quam nec vel ipsi Eidem tribuere gravantur Reges alii: Hinc *Clariss. 7. Cuius Orvvald. Hilliger. ap. Arum. vol. 2. Disc. Acad. 30. p. 871.* Pontificem Romanum, inquit, *Monarchiam hodie exercere, & secularem habere*

potesatem,

potestatem, extra dubitationis aleam positum est: Autoritas enim ad nunc processit, ut de potestate hâc disputare & ambigere, non modo sit supervacaneum, sed & ridiculum. Conferri huc merentur ea quæ habet Excellentiss. Dn. Müllerus, Jctus & Antecessor Jeneusis, Patronus & Præceptor noster sanctè devenerandus, in *Diss. de Principum Germania Legationibus* cap. 3. §. 16. Sanè quod Joach. Claten. in *Syll. rer. quotid. conclus. 6.* & Dissentientes cæteri, Pontifici ut Servo servorum, in *Proæm. Decret. & ibi Gloss.* regimen gerere haut convenire, nec Ecclesiasticam cum Politicâ esse confundendam potestatem, ex *can. cum ad verum 6. dist. 96. & can. quoniam 8. dist. 10.* dicunt, confutationem ne quidem meretur, & hos omnes nec ratione uti rectâ, nec verâ collectione nitî asserit *Carpzov. ad L. R. cap. 13. sect. 4. num. 29.* Certè si omnis quæ est potestas à DEO est, quis negare ausit, Papæ potestatem civilem esse à DEO ordinatam, eoque nomine comiter observandam esse. Absit autem omnium Principum Regumque Christianorum Pontificem constituamus Dominum ex *can. cuncta per mundum. caus. 9. quæst. 3.* Cum enim quilibet Reges summi sint in suâ republ. principes, quomodo iidem, salvo Majestatis jure, Pontifici subjecti queant esse, non apparet. Imò an ipse hanc sibi potestatem arroget Pontifex, est quod dubitari adhuc possit.

§. 5. *Regi Romanorum* an Palatii Comites creandi facultas competat, disquiri meretur: Sanè si *Majestatem* habet, expedita res est, in quo tamen argumento mirum in modum à se invicem discedunt Doctores: Nos Regem Romanorum cum Cæsare eandem * numero *Majestatem* habere, quæ aded in duobus subjectis, singulari quadam ratione monarchicè, se exferat, cum Magnif. Dn. Lynckero, Doctore ac Promotore nostro filiali observantia cultu atatem suscipiendo, in *Diss. de Commiss. Imp. ad. Neg. Stat. §. 15.* contra Paurmeisterum *lib. 2. cap. 5. num. XI.* Limnæum in *addit. poster. ad lib. 2. Jur. Publ. c. 15. p. 87. & in not. ad artic. 32. Capitul. Rudolphi II. p. 528. num. 18. seq.* Rume-
linum p. 3. ad *A. B. Diss. 1. thes. 7.* aliosque qui omnes *diversimodè* sentiunt, asserimus: Et oportet etiam: Eligitur namq;

(1) Rex Roman. non aliâ ratione, quàm Rex vacante Impe-

rio alius, wird zur Ehr und Würde auch Macht des Königl. Rahmens erhoben und gesetzt. Hincque (2.) Status & universi & singuli reverentiam & obsequium æquè ei ac Cæsari debet. (3.) Majestatem quoque suo nomine exercet für sich selbst / *¹ dum leges promulgat E. G. D. proæm. ibi: Erzen ordnen und wollen in Krafft berührter der Kayserl. Majest. Heimstellung / auch für uns selbst / als Römischer König gebietend / *ic. R. A. de ann. 1542. in proæm. ibi*: Im Rahmen und an stat der Römischen Kayserl. Majestät / unsern lieben Bruders und Herren / und für uns selbst ; (4.) utitur plenitudine potestatis Königl: Macht und Vollkommenheit *ap. Limn. 2. Jur. P. cap. 15. num. 40.* (5.) Comititia indicit , & cum plenâ potestate iisdem præest *R. A. de ann. 1542. §.* So hat demnach: quin (6) expresse ipsum hant secus ac Imperatorem pro totius Imperii Capite haberi legimus in *R. J. de ann. 1555. §.* und im fall. *R. J. de ann. 1564. §.* so unterstanden : ibi : die Häupter : *ic. Conf. Schutz. de S. R. R. vol. 1. Disp. 5. th. 3. Reinking. de regim. secul. & Eccles. lib. 1. class. 3. cap. 14. num. 39. seqq.* Quæ omnia cum Majestatem Regis Rom. evidenter satis evincant , jura quoque Majestatis seu necessarium aliquod consequens, eidem tribui necesse est: Ut ut autem ea quæ totius Imperii concernunt Statum, cum *consensu* & non nisi *permissione Imperatoris* saltem si hic absens vel aliâs impeditus sit , exercenda veniant, seu ipsi in suis Capitulationibus promittunt Reges , Sie wollen sich keiner Regierung und Administration im Heil. Röm. Reich weiter oder anderst unterziehen / dann so viel ihnen des von Kayserl. Majestät verzonnet und zugelassen wird: *vid. Capit. Ferdin. IV. art. 47. Ferdin. III. art. 49. & Rudolphi II. art. 29.* Cætera tamen jura & regalia pro eâ quâ pollent Regiâ absolutâque potestate in actum deducere secundum non prohibentur: Sic Academias confirmare, Principes, Comites, Nobiles, Doctores, & ipsos, quod probandum erat, *Comites Palatinos* creare possunt: *vid. E. G. D. pars. 1. tit. 3. §.* Desgleichen. *R. J. de ann. 1548. §.* Wiemol auch: ibi: Daß die Graffen und Herren / so kürzlich ihre Dignität erlanget / sollen in recognitionem præminentiz , so sie von uns und unserm freund-

freundlichen lieben Bruder dem Röm. König empfangen :
Capit. Ferd. IV. art. 44. ibi : Insonderheit aber die Diplomata
 über der Fürsten/ Graffen und Herren Ständ / auch Nobilita-
 tionen und Palatinaten / sampt andern Freheiten und Privile-
 gien/ welche wir/ als Römischer König/ ertheilen werden/nc.

* *Utique enim quod Imperator Regi Rom. titulum Siner Liebden/*
Hic ipsi Majestatem tribuat, insuperque Domium suum appllet :
quod Rex Rom. in sigillis & insigniis simplicem, Imperator verd
bicipitem gerat aquilam &c. Potestati discrimin non arguunt, sal-
tem ut eandem Majestatem in Imperatore magis quam in Rege vi-
vidam esse ostendatur : Unde nec dignitate quidem simpliciter minor
 est Cæsar, sic enim dicitur *semper Augustus R. A. de ann 1555 pr &*
R. A. de ann. 1557. princ. & non minus ac ipse Cæsar titulo Maje-
 statis utitur, qui non dignitatis saltem sed & potestatis summa in-
 dex est.

* * *Propria ergo & ordinaria ejus potestas est, Excell. Dn. Lyncker sr. de*
Grav. Extrajud. c. 5. sect. 1. num. 16. Et quantum qui vicariam ei
 assignant, à vero omni absunt : quos inter est *Michael. de Jurisd.*
concl. 29. & ipse quoque *Limna. 2. Jur. Publ. c. 11. n. 35.* moti
 per *R I de ann. 1555. §. Und im fall.* Ubi an Stadt Röpfer Wäse-
 stät. & *simil. loc.* In quibus tamen verbis non vicaria potestas, quæ
 quidem Regi Jure proprio competit, sed id saltem indicatur, loco
 Cæsariseum esse, ut subjectum seu personam ejus gerat: Et quomodo
 dicere aliàs posset Rex, für sich selbst / it. auß Rönigl. Mache
 und Vollkommenheit / si vicaria saltem ejus esset potestas ?
 Quod si verd aliquando Cæsaris solius mentionem faciat Rex Ro-
 man' illud potius civilitanæ & prudentiæ adhibendum est v *R L*
de ann. 1542. §. Und damit R. A. de ann. 1555 §. Und wietwol. Ni-
 mirum exercitum habet loco Cæsaris, potestatem ipsam ex semet ex-
 stimare & exserere potest, cum Imperator vel Lex permiserit.

§. 6. Quantum ad *Vicarios Imperii*, an & hi ad Imperato-
 ria Reservata, quorum è numero Comitum Palatinorum crea-
 tionem esse, supra diximus, manus admoveere possint, intricata
 res est: *Limnaus* sanè acriter id negat *lib 1. Jur. Publ. c. 12. Schü-*
erzius affirmat in *coll. 7. P. D. 5. th 22.* & in *Diss. de Vicar. Imper.*
concl. 12. lit B. Stamlerus autem distinctione rem decedit,
Diss. de Reserv. Imper. §. ult. Nos salvo aliorum Judicio *Schü-*
erzius hanc in parte defendendas suscipiemus partes, adeoque cum
 eandem Vicariorum ac ipsius Imperatoris potestatem esse dica-
 mus,

mus, omnium Jurium Maj. & ipsorum quoque Reservatorum, nisi quæ expressè excepta sunt, liberum plenumque exercitium iisdem relinquimus : Etenim eum omnium Regum Principumque vicarii tale semper censeantur habere Imperium, quale ipsi habent, quorum sunt Vicarii, nisi limitatum inveniatur *arg. l. 2. C. de Offic. ejus qui vic. alic. l. 1. §. à præfatis. ff. de leg. 3. Buxtorff. conclus. 71.* Lex verò Imperii specialiter quædam Vicariis prohibeat, futuroque reservet Imperatori *vid. A. B. c. 5.* Cætera omnia quæ non exceptis, concessisse præsumitur : Exceptio enim cum in casibus non exceptis regulam firmet *l. quasi sum. §. idem respondet. ff. de instrum. leg. l. 12. ff. de judic.* & nulla absque regulâ detur exceptio *arg. l. 1. de R. 7* oportuisset sanè & reliqua in d. A. B. exprimi, quæ concessa esse noluisset. Quin ipse usus A. B. & consuetudo (utcumque de naturâ Vicariatus taceamus) pro nobis est : namque Comitem Palatinum ultimo Vicariatu *ann. 1619.* Doctorem quendam Equestri dignitate ornasse, & civi cuidam F. inducias moratorias Austriacis. Brieffe / quod & ipsum non minus est de Reservatis Policen. Dronung *de ann. 1548. tit. Von den verdorbenen Kauff. Leuten. §. Nachdem.* concessisse, testis est prælaud. *Dn. Schütz. D. 5. th. 12.*

§. 7. *Augustam* Palatinæ posse tribuere dignitatis honorem, vix est ut asseri queat. Summo enim cum careat Imperio, nec ullam *ex se* potestatem, sed quicquid habet, per *modum cujusdam dependentiæ* habeat, nulli quoque Majestatis effectus, nulla jura, nulla Reservata eidem tribui rectè possunt : Et quamvis legum ferendarum potestatem illi concedat *Carpzov. de Leg. Reg. cap. XI. S. XI. num. 15. 16.* Rectius tamen id à *Limæo tom. 5. p. 73.* negatum est : Si enim nec ipsa Legibus soluta est *l. 31. ff. de LL. qui aliis leges præscribere poterit ?* Privilegia tamen Princeps ipsi sicubi videtur ei concedere potest quæ ipse habet : Et rei hujus in jure nostro extant exempla non pauca, ut in *l. 7. C. de bon. qualib. l. 6. in fin ff. de jur. fisc. l. 3. de Prapof Sac. Cub. l. pen. C. de don. int. Vir. & uxor.*

§. 8. Altioris fortè ingenii quæstio est, an Electoribus, Ducibus, Marchionibus, cæterisque Imperii Statibus juxta hoc Palatinos creandi Comites Imperatoriâ salvâ Majestate asseri rectè possit ?

possit? Et vel ex hoc solo frustra hac de re dubitari diceret, quod ne *Nobilitandi* quidem jus, quantum quidem territoria eorundem attinet à Vultcio *Jur. Feud. c. 8. n. 10. §. ignobile.* & ipso quoque Noldeno *de privil. Nob. c. 2. n. 18.* iis negetur: Cum & aliàs nil ferè notius illo: *Tantum quoslibet in suo territorio posse Principes, quantum Imperator in universo Imperio:* adedque à potestate Imperatoris in universum ad potestatem Ducis, Marchionis &c. argumentum rectè fieri videatur, quoniam & ipsa quoque Reservata Imperatoria longâ & vestutissimâ hominis superante memoriam consuetudine à Statibus jam acquisita censeantur, *vid. Friz. de Nobil. Civ. conclus. 7. lit. A.* Sed & sunt qui aliter statuunt, Carpzovius *ad L. Reg. cap. 3. sect. 13.* Limæus *lib. 6. de Jur. P. c. 1. num. 44.* Sixtinus *de regal. lib. 1. c. 5. n. 123.* & alii, quibus nec sua queis se tueantur desunt argumenta, quæ heic examinare nostræ non est operæ, nos enim litem indecisam relinquimus: De eo sanè liquet, Principes, utrumque creandi Comites facultatem habeant, non tamen posse illis Doctores, Magistros, & ex sententiâ Stamleri *de Reserv. Imp. §. 56. n. 8.* à quo dissentit Carpzov. *de regal. c. 2. th. 31.* Notarios creandi potestatem tribuere: quomodo enim quam ipsi non habent conferre queunt aliis?

SECTIO III.

DE

PERSONIS QUÆ COMITES PALATII creari possunt.

§. I.

Personas videamus, quibus tantæ dignitatis prærogativa, & ob quas causas concedi soleat: Etenim id facile constat, cum dignis elargiendæ dignitates sint, *l. contra 14. C. de re milit. l. honores. 7. in pr. ff. de Decur. l. ad splendidiore 7. C. de divers. offic.* non nisi iis qui muneris hujus capaces, omnique honorum genere digni, quique vel parentum majorumque vel propriæ laude virtutis inelyti inveniantur, Comi-

C

tivæ

riuz honorem concedi; Sed non una semper eademque hujus rei causa est: In Principe ipso vel hanc solam diceres, ut Majestatem dignitatemque, potentissimam illam elementarum verèque regiam virtutem exercendo, extendat diffundatque: Ad quam quidem varia sunt, quæ Principem impellere queunt: *Sublimis Jurisscientia: Laudabilis vita morumque, probitas: Honestæ generis origo: Varia & præclara merita: Mentis ingenium, eximia doctus: Usus rerum & experientia: Excellens consilii copia: Quin &c.* cum præmiorum exhortatio bonos efficiat l. 1. ff. de j. & j. ut *santa dignitatis concessione ad egregia facta stimulentur alii &c.* Quæ quidem causæ & si quæ sunt plures similes, si non omnes, pleræque tamen in Diplomatis exprimi solent: Ita in Diplomate Dn. *Wilhelmi Schröteri, j. Cti, Cancellarii quondam & Consilarii Saxo-Gothani Intimi*, legitur: *Wann wir nun gnädiglich angesehen/wahrgenommen und betrachter die Ehrbarkeit und Geschicklichkeit/Zugend/Bernunft und Erfahrung/damit vor unser Kayserlichen Majestät der Ehrfame/Gelehrter/unser und des Reichs lieber getreuer/Wilhelm Schröter/der Rechten Doctor, unsers lieben Rheimbis/Hertzog ERNSTENS zu Sachsen/2c. Ebd. Rath und Canslar/sonders berühmt worden/wie auch die getreue Dienste/die derselbe dem Heil. Reich in mannigfaltige Wege auff Reichs-Erath, Deputations-Etzen und Conventen rühmlich erwiesen/nicht weniger die Begierde und Enffer/so Er uns und unserm löbl. Erz-Hause Oesterreich/alle angenehme Dienste zu thun/jederzeit scheinen lassen/darzu sich derselbe noch ferner gehorsamst anerbietig machet/es auch seinem/Ihme von OÖÖE verliehenen talento'nach/nach wol thun kan/mag und soll: So haben wir demnach 2c.*

§. 2. Non uno verò modo, sed vel *conjunctim* corpori totique collegio, integrisque familiis, vel *separatim* singulis personis in quibus cum morte desinat, nullaque ad posteros hereditate transmittatur, Comitivæ honor conceditur: Qui collegiis concessus legitur non idem est, sed pro diversa institutione primaque impetientis voluntate variat, ut non eadem omnibus prærogativæ jura & privilegia competant: Quæ cum ex
Diplo-

Diplomatibus unice metienda veniant, nonnisi inspicienti eadem recensere licet. De *Kiloniensi Universitate*, testis est Schubartus d. *Exerc.* p. 244. eam per Rectores suos non Notarios saltem Creare, sed & Pœticam laurum concedere: Spuriis legitimum facultatem addit Dn. Otto, *Diss. de legitt.* p. 17. Qualis *Julia*, quæ *Helmstadii*, est competat Palatinæ dignitatis prærogativa, ex privilegio à Maximil. II. Imp. ann. 1575. *Praga* d. 9. *Majæ* concessio, & postmodum *Helmstadii* ann. 1579. per Jacobum Lucium typis exscripto apparet: Nimirum hoc illa præ aliis habet, quod Rectores eo quo Rectoratus officium administrent tempore, Comites Palatini sint & saluentur, ipsum vero Privilegium ad solos Notarios seu Tabelliones ac Judices Ordinarios creandos adstringatur: *Thom. Sagitt. d. Exerc. th.* 17. *lit. B.* Non prætereunda hic quoque est, Jcti cujusdam *Rostochiensis* & *Consiliarii Megapolitani Jacobi Bordingii* modestia, qui oblatam sibi à Rudolpho Imp. in Comitibus Augustanis ann. 1582. Palatii Comitivam submisit deprecatus est, & ut in Decanum Collegii Juridici in *Academ. Rostochiensis*, ea transferretur, impetravit: *Reines. de Pal. Later.* p. 32.

§. 3. *Familiarum* quæ hoc clare titulo celebriores referuntur, *Amadea, Forestariorum, Hennebergica, Ortenburgica*, & *Illustrium aliarum plures*, quæ vel in stirpe suâ jam extinctæ, vel vigore integro florentes, honore isto ac jure adhuc fruuntur: Generosissimam quoque Familiam Comitum de *Thurn & Walleshausen* inter alios & hunc usurpare titulum, *Cæsarei Palatii Comites hereditarii*, leguntur. De Comitibus *Fuggeris*, *Johanne Seniore & Hieronymo in Kirchberg & Weissenhorn*, idem refert *Schubartus c. l.* eos familiæ suæ hunc impetrasse à *Ferdinand. II. Imper.* honorem, anno *MDCXXIX. d. 10. Nov.* & ita quidem, ut post obitum horum duo filii natu primi, atque iidem horum usque dum mascula *Fuggerorum* gens existeret, Comites Palatini haberentur, his verbis: *Insonderheit haben wir mitgetheilet/ und sie beyde sampt und sonders/ und nach derselben rœdlichem Abgang beyder ihre ælteste Söhne / wie auch nach derø ableben wiederum derø ælteste Söhne/ und also fort und fort in Ewig-*

teit / in die Ehr und Würde unserer Kayserl. Hoff- und Pfalz-
Graffen gesetzt.

§. 4. *Frequentius & fortè etiam consultius separatim*
uni personæ concedi honor ille solet , pro meritorum tamen
ratione varius : Sicut namque auspiciatior quandoque virtu-
teingenique opibus , aut alterius commendatitiis emergen-
di existit occasio , ita benigniora Imperatoris munera percipe-
re licet : Nec personæ minus variæ sunt , quibus dignitas illa
concessa legitur : Neque enim eos saltem quos eruditionis
commendavit præstantia , sed & bellicâ qui strenuè excellue-
re virtute , titulo hoc insignitos esse certum est : Quamquam &
id fatendum sit , Jctorum plura quam quidem aliorum extare
exempla : *Numquid verò qualibet prerogativa hujus capax per-
sona censenda est ?* Sic putem , modò à Principe pro idoneâ
habeatur : Sed *an & indignus creari Comes poteris , & siquidem
creatus , an pro tali verè habendus ?* Videtur utique : Cum sa-
cilegiî instar sit dubitare an is dignus sit quem Imperator ele-
gerit l. 3. C. de crim. sacril. & Principi , in quo clariori fides es-
tulget lumine l. 8. C. de Summ. Trin. beneficium ob benemerita
se concessisse attestanti , quàm maximè credendum sit : Ut
nefas proinde sit eos quos ipse dignos putat honore Princeps ,
honorare nolle . Hinc & actus quoque à tali peractos Comite
firmos esse , eâdem ex ratione concludendum : Namque &
Nobilitatem iis qui eam haud meruere conferri cernimus ,
quos tamen è Nobilium numero vix quisquam eliminaverit :
Adde : Quod actus illi ex ipsius potius concedentis personâ
considerandi veniant , & non ex Comitibus Palatini , per quem
ceu ministrum ipse suam exercet potestatem Imperator : De
Comite autem Palatino aliove quodam cui ex speciali privile-
gio Comites creare licet , tantum abest ut eum indignis hunc
Comitivæ titulum tribuere posse concedamus , ut potius talem
ceu privilegio suo aburentem poenâ privationis suæ dignitatis
plectendum esse existimemus : Quibus enim tanta competit
ex Imperiali Indulgentiâ licentiâ , illi non nisi quos dignos &
hujus honoris capaces deprehenderit , quique actuum iisque
annexorum jurium in tali munere peragendorum gnati peniti-
que

que censeantur, ad eundem evehere debent: quin Imperator ipse in Diplomatis qualitates personæque solet recensere requisita, quæ in creatione Comitum attendenda veniant, ut si contra ea fecerint, privilegio suo abuti dici mereantur.

§. 5. Unis speciatim personæ Comitivæ titulum concedi solere dixi: Unde constat, personalem hanc dignitatem esse, nec ad heredes transire, sed cum personâ extingui. *cap. privilegium de R. 7. an 61. Walter. de privil. Doctor. c. 20. p. 415.* nisi speciali privilegio Imperator hoc ad filios extenderit, quam & hoc rarissimè fieri indubium sit: Exemplum tamen in Georgio Obrecto. 7. Cto Argentoratis memorari solet, quem Imperator Rudolfus II. anno 1610. unâ cum filio unico Johanne Thoma Comitum Palatinum creavit; verba Diplomatis sunt: *Te Georgium Obrechtum simul & filium tuum unicum Johannem Thomam Obrechtum, post obitum suum Sacri Lateranensis Palatii, Aulaq. nostræ Casaræ, Comitem fecimus, creavimus &c.* Aliud adhuc in Job. Cratone à Craßheim. trium Imp. Archiatro, ex Dressero in Orat. de Cratone refert Walterus c.l.

§. 6. Quid si pater creatus Comes sit, & filio ejusdem sub hâc conditione si Doctor erit idem privilegium concessum sit, an ad Comitivæ honorem admittendus. si Magister ille Promotus? Vix purarim: Utcunque sub titulo *Magistri*, seu generico nomine, cujuslibet disciplinæ Præceptores, Baccalaureos, Magistros in specie, Licentiatos, & Doctores venisse, utcunque etiam *Magistros* vocari *Doctores* suo posse modo concedatur, quod tamen Magisterii Gradus à Doctorali sit diversus, eoque inferior reputetur, de eo quidem disceptatio non pender: *Reinking. de regim. sec. & Eccles. lib. 1. class. 5 c. 11. num. 38. seq.* At si vel ex rationum paritate privilegia & quæ παρὰ Κάνας ὁμοῦ recepta sunt, privatis extendere permissum non est, *Magnif. Dr. Lyncker. tr. de Grav. Extrajud. c. 4. §. 12. num. 7.* asseri non potest, cum, quem conditio si Doctor eris ad Comitivæ vocat honorem, si Magister fuerit, non tam præ prius à Principali Providentiâ interpretatione, ad talem dignitatem admitti:

S E C T I O IV.

DE

JURIBUS, ACTIBUSQUE à COM.
Pal. expediri solitis.

§. 1.

Nunc jus ipsum Comitum Palatinorum, quamque præ cæteris Comitivæ honore destitutis habent, præcellentiam, spectemus paulò altius. Non unius illa prærogativa generis est: Una ipsius Possessoris Comitise personæ dignitatem, honorem, immunitates, exemptiones hisque conjuncta plura: Altera ipsorum privilegiorum, jurium actuumque quoad alios exercendorum concernit exercitium: Prius de hæc, & strictim quidem quantumve paginæ præscripta permittet angustia, agemus: Illam sectioni reservemus sequenti.

§. 2. Jus quale quantumque singulis competat Comitibus, & circa quos versari actus possint, diplomata expriment: Varii quidem illi sunt sed sequentes potissimi: *Distributio Graduum & Honorum*: Quò *Nobilium, Doctorum, Licentiarum, Notariorum, Patrum, Magistrorum & Baccalaureorum* creationem referas: *Filiorum* adoptio & arrogatio: *Insignium* concessio: *Fama* restitutio: *Spuriorum* aliorumq, extra thorum legitimum natorum legitimatio: *Tutorum & Curatorum* constitutio, & ab aliis consuiutorum confirmatio: *Propriorum* hominum manumissio, & natalium eorum restitutio: *Testamentorum* aliarumque ultimarum voluntatum ut & donationum cujuscunq, vel magni vel medicoris valoris ipsis insinuatorum confirmatio: *Venia ætatis* concessio: *Super minorum alienationibus alimentorumq, transactionibus* autoritatis pariter decretisq, interpositio &c. Vid. inprimis jam ante cit. Diploma Schröterianum: Sed nec omnia hæc omnibus obvenire Comitibus privilegia constat, quòd nec paria omnium sint merita, & iidem virtutum conatus, ut proinde cum personæ conditio qualitasque diversa sūt, nec

nec gradibus consistat iisdem, ita & jura ac potestatem variare
necessum sit, quæ ex Diplomate cuivis concessio metienda sem-
per venit, eritque illius tenor secundum naturam privilegii, *cap.*
7. X. de privil. strictissimè attendendus, neque ultra illum, ut-
cunque aliàs favores ampliandos, *cap. odia. 15. de R. 7. in 6.* &
quæ ab Imperiali divinæque proficiscuntur indulgentiâ plenissi-
mè interpretanda esse dicatur, in *l. beneficii 3. ff. de Const. Princ.*
extensio facienda ulla. Quo verò modo, quantoque quilibet
exerceantur actus solennitatum apparatu, de eo quid dicere nil
attinet, cum, quæ discussionem operamque adhuc mereantur
limitiorem, restent alia.

§. 3. Illud in genere disquirendum est: *An Comitum
Palatinorum, in suis quæ indepti sunt exercendis juribus modò re-
censita potestas, etiam se extendat extra imperium?* Enimverò,
cum omnis & ipsius etiam Imperatoris, ad suum sit restricta Im-
perium jurisdictio arg. *l. fin. ff. de jurisd. cap. novit. 13. de judic. &*
l. 1. C. si à non comp. jud. Suv. de Jurisd. lib. 1. num. 2. Quid mi-
rum est, si ipsorum Comitum, qui suo nomine nullam exercent
jurisdictionem, non ultra extendamus facultatem? Certè
quod v. c. creationem Tabellionum, liberorum naturalium le-
gitimationem, aliosque à Comitibus exerceri solitos actus *Gai-
lus 2. Obs. 71. in fin. & Card. Tusch. tom. 4. tit. 1. conclus. 546.*
num. 10. Bach. ad π. tit. de Jurisd. pag. 378. aliique, *volunta-
ria* esse jurisdictionis dicunt, leve est: Nam liberos legitiman-
di, creandique Tabelliones potestas, utcunque in volentes &
consentientes tantum expediri dicatur, *Nov. 89. c. 11.* Non ma-
gis tamen illa ad jurisdictionalia pertinet, quam famæ, leges fe-
rendi, Nobilitandi, aliaque similia privilegia concedendi facul-
tas, quam quidem jurisdictionis, modo *formaliter* eandem ac-
cipias, speciem esse, absurdum dicere foret. Quin imò, qui li-
beros illegitimè natos facit legitimos, non tam jus reddit, quàm
quod juri potius generali deroget, contra illud dispenset, & sin-
gulare jus ex gratiâ & clementiâ concedat: Quod cum è rega-
lum numero esse indubium sit, quomodo ad jurisdictionem,
nisi late eam concipias, referri potest? * *Conf. Dn. Lauterb.*
Diss. de Jurisd. voluns. lib. 42. Quod ad Notariorum creatio-
nem.

nem in super attiner, vel solo præjudicio tuti sumus, namque in Gallia contra Comitum Palatinum, qui ad creationem Tabellionum processerat, arrestum Tholosæ publicatum esse, ex *Boerio* refert *Bechtius de Secur. & Salv. cond. num. 216*. Numquid verò per alium jus suum Comes Pal. exercere poterit? Id non dixerim, utcunque delegatum à Principe subdelegare posse disponat l. à iudice §. C. de iudic. Frize de Nobil. concl. 8. vid. c. fin. §. fin. de offic. deleg. Tr. vol. 1. D. 2. sh. 6. lit. G. & ibi *Bach. Georg. Mund. von Rodach. de Comit. Pal. c. 3. num. 42. Gail 1. O. 97. per tot. Sixtin. de regal. c. 4. num. 110*. Nunc singulos potioresque, cum omnes *Dissertatio* vix ac ne vix capiat, privilegiorum jam propius attingamus articulos.

- Sed fac: sit jurisdictionis: Nec tamen leges illæ quæ actus vol. jurisd. extra territorium expediri posse probare dicuntur, ut l. 36. §. 1. de adopt. l. 39. §. 5. ff. de admin. eur. l. 22. §. pen. l. 42. & l. fin. §. fin. ff. de excus. l. 15. §. ult. ff. de manum. vind. rem nostram faciunt: Cum quidem Magistratibus suis ut actus voluntariæ jurisdictioni proprios, ultra territoria sed in suo tamen Imperio, non verò extra illud, exercerent, quippe ubi ipsi Imperio omni destituti erant, permittere Imperatores potuerit.

§. 4. *Nobilitandis* exercitium an Comitibus comperat Palatinis, quæsitum fuit variè: *Noldenus* enim de Stat. & privil. Nob. c. 2. §. 21. eò quod tales unquam extitisse nesciat, ipse quid decidat, nescit. Equidem utcunque rarissima hujus extare rei exempla ipsi fateamur, quin tamen tantum ex singulari & extraordinariâ ab Imperatore Comiti in Diplomate concedi possit gratiâ privilegium, frustra ambigitur: vid. *Sixtin. de regal. lib. 1. c. 4. n. 104. Frize de Nobil. conclus. 10. lit. b. Arum. vol. 2. Discurs. 16. num. 5*. Neque etiam in totum rei hujus sumus destituti exemplis: namque *Joh. Joachimum de Gruenthall. Com. Pal.* ex Imperatoriâ largitare & hoc habuisse, ut cum insignia conferret, ipsam Nobilitatem tribuere potuerit, *Schubartus* testis est, d. *Exerc. p. 311*. Idemque de *Reusnero* qui & ipse magnoque quidem privilegiorum numero Comes fuit, dicit *Thom. Sagittar. d. Exerc. thes. 33. lit. b.*

§. 5. De eo dubitatum magis fuit, an taliter creati Nobiles iisdem quibus qui sanguine tales sunt fruuntur juribus ac

ac privilegiis ? Et sanè cum à Comite Pal. collata nobilitas, ab iplo descendisse Imperatore existimanda sit, *arg. l. 2. §. omnia C. de V. §. E.* quid prohibet, quo minus non ad nobiliori saltem sanguine progenitos, Equestrumq; à Majoribus trahentes dignitatem, sed & ab Imperatore ipsiusve nomine creatos ob *virtutem* * Nobiles, sublimia illa jura extendamus ? *Becht. de Sec. & Salv. cond. num. 224. Wesenb. conf. 50. num. 19. & 20.* Quin ipsa hoc asserit Nobilitatis formula, cui plerumque hæc inferi cernas : *Älternassen und dergestalt / als wann sie von ihren Ahnen / Vatter. und Mutter. Geschlechtern / beyderseits der recht Edelgeborenen Lebens Thurnier. Genessen und Rittermässige Leut geboren wären.* Unde nea, si consuetudo statutumve, ut ad seculare aliquod officium, vel spirituale beneficium nonnisi Nobiles admittantur, extet, hujusmodi factos Nobiles ab eo excludemus : *Nolden. de Nobil. num. 50.* quod, statuta *strictam* recipere interpretationem, non infringit, neque enim statuto loquenti generaliter, strictior, præter intentionem mentemve omnem, affingenda explicatio ; *Dissentit* equidem *Fritze de Nobil. Civ. Conclus. 17. lit. a.* sed qui ipse sibi contrarius est : Si enim, quod fatetur, privilegiis Nobili umque *noviter* ita creati gaudent beneficiis omnibus : quid obstat, quo minus eodem statuto de Nobilibus disponente venire asserendum sit ? nisi verè eos Nobiles esse quis absurde negaverit : Certè quod *Juris Saxonici*, quem pro se allegat, attinet *articulum*, alienus ille planè est : neque enim ille in genere, de quo quidem lis pendet, meminit Nobilium, sed contrarium, militum gaudere privilegiis neminem nisi patre avoque milite genitus sit, ibi : *Hat nicht Ritter. Recht / sein Vatter und sein Elter. Vatter seyn dann Ritter oder Ritter. Genossen gewesen / ic.* expresse disponit, quod quidem fieri posse, ipsimet concedimus : Leges verò quibus in contrarium movetur *l. fin. C. de his qui ven. at. imp. l. si forte. ff. de castr. pec.* ponderis tanti non sunt, ut reponi quid iis nequeat.

* Ergone in illis, quibus sola Equestris dignitatis causa *pecunia* est, quales quidem sub Carolo V. extitisse multos, à quo jus Nobilitatis, vel 25, saltem florenis, cum potestate legitimandi spurios, creandi Nota-

rios, & sexcentis prerogativis aliis, acquiri potuisse refert Sprengel. *Instit. Iur. P. lib. 1. c. 8. p. 42.* & *Becht. de Secur. & Salu. cond. n. 224.* Secus erit? Non putemus.

§. 6. Nobilitandi juri affinis est *Insignium concessio*: hæc cui accensenda origini sint, variorum sententiarum variae sunt, quas quidem hic congerere longum foret nimis: *vid. Limm. lib. 6. Jur. P. c. 6.* Id incunctabile est, *insignium* tribuendorum potestatem, ab Imperatore solum profectam esse, eamque vi summæ potestatis, nec intermissa consuetudine, cum aliarum collatione dignitatum, Eundem perpetuo sibi vindicasse: A variis autem vel studio promeritis, modestèque experitis, vel arroganter quandoque sumtis insignibus, ne Cæsaris majoribus impendendæ curæ toties distraherentur, certum muneris genus in Palatio excogitatum Cæsateo, & *Haraldis* commissum esse, testis est *Dn. Schubart. d. Exerc. p. 306. vid. Höping. integr. tract. de Jur. Insign. & Arm.* Ab Haraldis illis, ad Palatii Cæsarei Comites concedendorum Insignium transiisse facultatem, probabile est, quorum tamen non minus in hoc quoque argumento jura variant, aliis majore, aliis minore gratiâ facta: Pars major, cum *galeis clausis*, nec tamen omni, nec omnibus quibuscunque vult, tempore tribuere insignia potest: *Reusnerum* quotannis quatuor aut quinque saltem honestis vitæque singulari conspicuis testimonia elargiri potuisse vitis, Diplomatis verba evincunt; ibi: *Quà possis & valeas singulis annis quatuor aut quinque, honestis personis insignia seu arma concedere &c.* In Diplomate *Dn. Jac. Ottonis, Com. Pal. Cæsarei & Reip. Ulmenfis Advocati*; tempus aliquod præfinitum non est, sed indefinitè, cum *galeis* tamen *clausis* Insignium concedendorum potestas tribuitur: ibi: *Daß Er ehrlichen/redlichen Leuten / die Er dessen würdig zu seyn erachten wird / (welches wir dann seinem Gefallen und Bescheidenheit heimgesteller haben wollen) / einem jeden nach seinem Stand und Wesen / Zeichen und Wappen / und Kleinod mit Schild und zugethanen oder verschlossenen Helmen / geben und verleihen soll und mag. /c.* *Quin apertis* * tamen etiam cum scuto *galeas*, quales quidem

dem Nobilibus saltem & Doctoribus competunt, Comites Palatii ex speciali quandoque Cæsaris concessione, tribuere posse, experimento constat: Ita in privilegio *Gruenthallensi*, §. 7. *Ser ner ihm und geben wir ic. ibi: mit verschlossenen oder auch offenen Adelsichen Helmen.*

* Quod falsò hæcenus negatum ivit *Mundius, de Com. Pal. c. 3. num. 297. & cons. 33. n. 5. seqq. vol. 2.* Quod si enim, ipso asserente *Mundio c. l. num. 300.* res omnis pendet, & ex formâ privilegiorum Comitib. Pal. ab Augustis creatis datorum decidenda venit, cur a perris in insignibus galeas concedendi Comitibus facultatem, indefinitè negat, cum quidem hæc illis expressè concessa legatur?

§. 7. Hoc quam maximè in armorum insigniumque concessione observare Palatini Comites jubentur, ne integram alicui *Aquilam* maximè *Imperialem*, aut *Coronam Regiam* in galeâ, aut *avisa* quorumvis Principum, Comitum, Baronum Procerumque Imperii arma seu insignia præcisè largiantur: In Diplomate *Schröteriano* hac de re ita: *Doch soll gedachter D. Schröter ein fleißiges Aufsehen haben / daß er in Krafft dieser unser Kayserlichen Freyheit und Gnad / Unsern Kayser- und Königlichcn Adler / auch anderer Fürsten / Graffen und Freyherrnen / alterblich Wappen und Kleinod / auch jemandes / wer der wäre / ein oder mehr Königlische Cron auff dem Helm oder sonst nicht verlenhe / welches wir uns hiermit ausdrücklich vorbehalten haben wollen.*

§. 8. In nonnullos Comites in tantum se Cæsarea extendit largitas, ut non concedere saltem, sed & de singulorum insignibus galeisque cognitionem instituendi potestatem habeant, qualem quidem *Gruenthallio* Ferdinandus II. Imper. impertiisse legitur: Neben diesem geben wir auch vielmeldtem von Gruenthall / Gewalt und Vollmacht / über aller und jeder / was Würden / Standes oder Wesen solche seyn / Wappen / Schild und Helm / Erkündigung einzulegen / auß was Ursachen / indult oder permission etnes oder anders von Ihnen geführet / examen zu halten / und da einig falsum oder Unrecht erwiesen / die Verbrecher nach Gestalt und Größe der excessu ernst-

lich zu rechtfertigen / darzu dann ihme von Bruenthall alle und jede Obriegkeiten / wo Er derselben Verstand ansuchen würde / alle Beforderung / Vorschub und Hülffe erweisen sollen.

§. 9. *Academicorum sequitur Honorum Collatio*: Neque enim si de præmiis studiorum exantlato cursu conferendis agatur, ab Academiæ non semper Collegio, sed & à Comitibus Palatinis Autoritate pollentibus Cæsareâ, tribui ea posse, dubitandum est: Sed nec hic omnibus æqua facta potestas: Aliis unius Facultatis, aliis omnium Facultatum Doctores, Licentiatos, Magistros, Baccalaureos insuper, & Pætas creandi facultatem datam cernimus: quin & numerum quandoque ne cuivis ambitiosè forrè petenti satishat, præfiniri, quem Comitum transcendere nefas esset, certum est: ita in Diplomate, *Renchliniano*: *Præterea singularibus donis quibus Tu alius Te munificum reddere valeas, & acceptum prævenire cupientes, tibi ut in facultate, aut facultatibus, quibus malueris, viros Scholasticos ad hoc idoneos, & sufficientes, decem Doctores tantum creare possis &c.*

§. 10. An verò & in Academiâ, jus hoc suum exercere Comes possit? non semel dubitatum est: *Sagittarium* rem dubiam relinquit: Negant, Dn. *Thomasius in tabb. Jur. Publ. & Dn. Beckman ad A. B. 1. 5.* *Limnam* autem Privilegii cujusque tenorem inspiciendum jubet: Sanè, si ipsa Imperatoria Majestas hanc dedit Comitibus *illimitatam* facultatem, nos eandem ad certum restringere locum velle inconueniens satis foret.

§. 11. Cæterùm ne ex solius tanti momenti res peragatur conscientia Comitum, indignumque fortean ad honoris evehi fastigium contingat, utque magis eò de promovendi virtute, ingenio, eruditione, cæterisque hanc ad rem constet necessariis requisitis, in qualibet Facultate quâ honor conferendus est, tres plerumque eodem gradu eademque insignes scientiâ viros requiri videmus, qui suo in mores, doctrinam, vitamq; ornâdi, nullâ vel largitione vel affectu ducti, inquirent examine, dignusq; an indignus sit dextrè dijudicent, *arg. l. Magistros 7. C. de Prof. & Med.* Et hoc quàm maximè necessarium ante omnia Comiti-

miribus injungi, Diplomata loquuntur: Ita namque *Ottomannus*: Doch daß Er in jeder creation eines Doctorn oder Licentiaten/ zum wenigsten drey andern Doctores derselben Facultät zu sich nehme und gebrauche / die denjenigen / den Er also zum Doctorn oder Licentiaten creiren und machen wßll/ zuvor gebührlicher Weise/ ob er des Standes und Grads/ darzu geschicklich erkant und erfunden werde/ examiniren/te.

§. 12. Modum conferendi honores quod attinet, cum Academico ferè convenit; neque enim in suorum sive Doctorum sive Magistrorū, creatione, in Academiis solita insignia, *Cassidum, Pileum, apertum clausumq, librum, osculum, annulū &c.* omittere Comites, putandum; de quibus nec locus hic nec tempus differendi est, & videre licet apud *Camill. Borell. sr. de Magistr. edict. lib. 1. c. 8. Ern. Cothman. Resp. Acad. 44. num. 33. & seqq. Petr. Heig. p. 2. quæst. 11. num. 49. & seqq.*

§. 13. Nec minus illud certum est, taliter à Comitibus creatos, eadem quæ in Academiis conferri solent, nancisci jura & privilegia: arg. c. 12. de prebend. in 6. l. 2. C. de V. f. E. Dn. Simon. in Diss. de Doctor. Bullat. cap. 3. per tot. Arum. ad A. B. disc. 1. th. 5. Treutl. vol. 1. D. 1. thes. 7. lit. b. Cum enim uterque & ab Academiæ collegio & à Comite Pal. collatus honor, non aliā quam Cælaris Autoritate, dignāque nitatur promovendi qualitate, pronum est, *differentiam* * hic aliquam frustra statui: Ut mirari subeat, tot Viros Doctissimos, quos inter est Bechtius de secur. & salu. cond. class. 3. th. 227. Nolden. de stat. Nobil. civ. c. 5. num. 39. ab eoque allegati Coler. de proc. exec. p. 2. c. 3. num. 135. Ruland. de Commiss. p. 2. lib. 1. c. 14. num. 8. Meland. in Com. Cam. p. 1. c. 45. Gratian. Discept. for. lib. 1. c. 186. num. 68. seqq. Benius de Privil. f. Ctor. p. 1. num. 6. G. Pap. dec. 68. num. 3. dec. 388. in fin. Autor Parten. Litig. lib. 1. c. 7. num. 32. Speckhan. cent. 1. g. 26. Simon Majol. tom. 2. dier. Cam. colloq. 6. in diversam abiisse sententiam, quos omnes si ratio deficeret omnis, sola satis confutaret Imperatoria Majestas, quæ paria tribuit jura & privilegia, & ab Academiā & à Com. Pal. collatis honoribus: Ita namque in Diplom. Reuchliniano: *Volentes, quod illi per te in Doctores promoti & promovendi in locis omnibus, & civitatibus*

Romani Imperii liberè debeant & possint Doctorales actus facere & exercere, omnibusq; & singulis gaudere & uti prerogativis, privilegiis, exemptionibus, libertatibus & concessionibus, honoribus, præcipientiis &c. quibus cæteri Doctores in studiis privilegiatis gaudent & utuntur: Quis ergo quæ ipse disertis verbis per Comites Palatinos tribuit privilegia Cæsar, vellicare, iisque quibus rite ea collata sunt, negare auit? Sanè, quod sufficientem taliter creati non præsumantur habere scientiam, eò quod non sint examinati, (ut quidem Noldenus aliquæ putant) manifestò falsum esse, quivis facillè videt: Et quid præsumtionibus pugnemus adversus eos, quos à tribus minimùm iisdemque eximiiis juratisque Doctoribus examinatos dignosque iudicatos esse certum est? Et si vel inani turpisque quæstus spe, aut ex imperitiâ quadam, minus unquam idoneos à Comitibus ad honores admissos esse verum est, an universo inde Comitum Doctorumque ordini præjudicium quæsitum esse putabimus? Quod verò in Camera Assessorum numerum eos non recipi volunt, præprimis Nolden. c. l. Decker. Specim. Comm. de Reb. Cam. p. 165. Ruland. de Commiss. c. 2. 4. Id licet in medio relinquam*, textum tamen ad id probandum allegari solitum, in Ord. Cam. p. 1. r. 3. §. 1. ibi: In Universitaten &c. vix quicquam ad rem facere, cuius insipienti facillè patet: vid. Dn. Simon. c. l. Limn. lib. 8. §. P. 6. 8.

NUM. 14.

*Nisi hanc differentiam dixeris, honores impetraturum cautius agere, si in Academiis eos ambiat: cum ex sententiâ Eminentiss. Domini ab Audler, Iurisp. Publ. & priv. lib. 1. t. 2. p. 2. num. 33. in Bullatorum Doctorum promotione, propter privatum examen incurritur conniventia possit, ipsique adeò studiorum videantur carere fiduciâ, dum publicæ Universitatis censuræ se subducendo, in privatis ædibus Comitum Pal. jura privilegiaque Doctoratus quærunt: Præsertim cum vulgi contra eos pugnet opinio, quæ, ut Bæclerus ait, nullis legibus infringi potest, quamquam Doctoribus ita creatis, quoad effectus juris ea nocere haut possit.

§. 14. Notarios quoque Palatii Comitibus creandi competere facultatem, dictum supra est. Sunt illi personæ Publicæ l. 18. ff. de adop. l. 1. §. 14. ff. de magistr. conv. l. 2. in f. ubi. Gotsfr. ff. rem pup. salv. for. l. 32. C. de Episc. & Cler.

Cler. l. 3. C. de tabul. Nov. 44. c. 1. in f.c. quancquam, ubi Gl. in verb. Servo Publico. de usur. in 6. & servi publici l. 2. in fin. ff. rem pup. salv. for. & ibi Gotofr. Constit. Maximil. von Notarien de anno 1512. ibi: Es ist auch Notarius oder Tabellio, nach dem er ein Diener ist gemeines Ruzens: Si quidem publicè omnibus & officii & juramenti ratione, si requisiti fuerint, inservire tenentur; aded, ut si absque causâ acta & instrumenta conficere recusent, periculum incurrere censeantur, post Hostiens. Petr. Frider. de mandat. judic. cap. 53. num. 16. Unde mandata etiam sine clausula & compulloriales, contra Notarios officium suum denegantes, imperatori, idem tradit Frider. c. l. num. 41. Nisi vel Doctores sint vel Decuriones, vel Clerici, d. Const. Imp. de anno 1512. §. Es ist auch / ibi: Er wäre dann Doctor, ein Raths. Herr / Mönch oder Clericus. Quæ exceptio, tanquam generalis, in iis non solum, qui ab Imperatore, sed & qui à Comitibus Palatinis creantur, locum sibi vendicat.

§. 15. Providum autem & circumspectum esse oportet Com. Palat. in creandis Notariis, ut non omnino ineptos & inhabiles, sed viros saltem honestos atque dignos admittat: Notariatus enim ars est bona & honesta: arg. Nov. 8. c. 8. vers. quis enim non diligit; Unde & illegitimi & infames à tali munere repelluntur, d. R. 7. de anno 1612. §. **Erselich ordnen:** Et quia Notatio, sicuti cuilibet officiali, asserenti aliquid de his quæ ad officium suum pertinent, fides habeatur, ejusque fides æquipolleat magistratus seu Judicis fidei, Ant. Fab. in Cod. lib. 6. tit. 5. def. 10. n. 7. Wesemb. p. 3. conf. 130. num. 63. & p. 4. conf. 183. num. 17. Carpz. proc. jur. tit. 14. art. 5. num. 40. seqq. Imò Instrumentum ab eo confectum plenam faciat fidem, & probationem, sine alterius adminiculo: c. 2. X. de fid. instrum. l. optimam. pen. C. de contrah. & comm. stip. §. 11. & 16. 7. de inutil. stipul. §. fin. 7. de fidej. Wesemb. in par. de fid. Instrum. Rosbach. proc. Civ. tit. 62. num. 4. Absurdum omnino foret, turpi & infamiâ notatæ personæ, ejusque gestis tantam adscribere

velle fidem; nam si & testi vita bona defuerit, fide carebit, cum non possit iustitia cum scelerato homine habere commercium, uti dicitur in *c. form. 10. in fin. X. de V. S.* Præterea quoque in Notariorum numerum non nisi legales personas, actuum ac negotiorum, quæ coram ipsis expediri solent, gnaras atque peritas suscipi oportet; Ideoque *Camera Imperialis* (quanquam hæc creandi Notarium jus non habeat) facere consuevit, ut Notarios, in matriculam ibi recipi qui volunt, nonnisi satis examinatos, & idoneos, qui Processus ejusdem judicii exequi possunt, admittat; *Ord. Cam. p. 1 tit 39. in pr. Mysf. 1. Obs. 78.* Sic quoque *Palatii Comes*, nemini absque præmissis examine probatâque legalitate, ad *Notariatum* functionem conceder aditum; Rudes enim qui sunt, & Jurium clausulas renunciationesque, instrumentis passim quæ adjiciuntur, ipsi non intelligunt, de illis alios, uti debebant, informare nequeunt, quin nec titulum merentur *Notarii*, sed instar picarum & psittacorum, in Palatiis Dominorum stantium, & sine intellectu loquentium, eos esse, asserunt Eberhard. *Sen. Conf. 26. n. 4.* Pruckman. *Conf. 2. n. 91.* Sixtin. *de regal lib. 2 c. 15 num. 17.*

§. 16. Quemadmodum etiam Magistratus juramentum præstant de administrandâ iustitiâ, *l. 14. C. de judic.* ita & *Notarii*, ad operam suam requirentibus præstandam, summamque in officio adhibendam diligentiam, & se Constitutionibus Tabellionum conformes exhibendos, juramento adstringendi veniunt; Id quod Diplomatis, quibus *Comitibus Palatinis* eorum creatio conceditur, inferi solet: *Sixtin. de regal. d. c. 15. num. 21.* contra quod si commiserit Notarius, & v. c. falsum, vel super illicito contractu instrumentum confecerit, amissione officii, conjunctâ cum Infamiz notâ amputatione manus, puniendus venit, *juxta text. 2. Feud. 55 §. callidus.* quam in *Constit. Imp. de anno 1512.* certa pœna non sit definita, sed arbitrio judicis commissa videatur. §. *demselben nach / in fin.*

§. 17. De eo adhuc disquirendum est: An *Notarii extra eorum à quibus quorumve autoritate creati territorium, officii sui in iis validè, exercere actus possint?* Certè, cum ne ipsum quidem, à quo dependet Notarius *Nov. 44 c. 1. in fin.* extra ter-

ritorium suum extendere jurisdictionem posse Principem, Palatii quoque Comitit, territorii finibus adstrictam facultatem esse, *supra* asseruimus, judicare facile est, an major *Notariis* hac in re potestas tribui possit: Utique enim quod ipsi non habuere, in Notarium transferre Princeps, Palatiique Comes non potuerunt, *arg. l. 20. ff. de acquir. rer. dom. l. 54. § c. 79. de R. 7. in 6.* Præsertim cum alterius territorii Notariorum intersit, ne ipsorum alienigenæ aucupentur commoda. * Ut liberales proinde præter modum rationemque non possint non videri, qui totum per orbem instrumenta conscribere, cæterisque muneris sui vicibus fungi Notarios posse, persuasum sibi habent: *Vid. Becht. de Secur. & Salv. Cond. num. 217. cum multis ibid. cit. D D.* quanquam Contrariam sententiam communioem esse, usuque passim receptam, maximè quoad Notarios ab Imperatore, vel ipsius nomine à *Comitib. Palat.* creatos, ultro largiendum sit; de qua etiam consuetudine testantur inter plures *Sixtin. d. c. 15. n. 15. Gail. lib. 2. Obs. 71. n. 13.*

* Quia ipse litem liquidè decidunt Comititarum formulæ: ita in *Diplom. Schröteriano*, §. Wir geben auch: ibi: Daß dieselbe gemeine Schreiber / Notarien und Richter durch das ganze Heil. Römische Reich / auch unserer Erbs Königsreich / Fürstenthum und Lande für solche gehalten / se.

§. 18. Unus adhuc Comitum Palatinorum actus, *Legitimatio* scil. ut perpendatur, pretium censetur operæ: Definitur, quod sit *actus legitimus quo liberi naturales Legitimi efficiuntur*: Cujus tres * cum *DD. commun.* agnoscimus species, & sunt oblatio curiæ l. 3. in pr. & vers. pen. C. de nat. lib. subsequens matrimonium l. 5. & 10. C. d. t. & Rescriptum Principis Nov. 74. c. 2. De prioribus hic quicquam modis nil attinet dicere: loci hujus saltem ultimus est: Et sit itaque illa per Rescriptum Principis legitimatio, si pater libello supplice Imperatori, vel, qui hujus gaudet liberalitate, *Comiti Palatino*, preces offerat, petatque ut liberos suos ex concubinâ suâ susceptos legitimos pronunciare, natalibusque & familiæ suæ inferere haut grave-

sur : Vel etiam si liberi ipsi Principis Comitibus appellent indulgentiam, fortasse cum pater ipse non poterat, vel non superstes est : *juxta Nov. 89. c. 10. & Bach. ad π. p. 24. Zoes. ff. de in off. test. num. 12.*

* Numquid ergo nominatio filii in testamento excludenda fuerit ? Ita statuendum omnino est, frustra Cuiacio, Perezio, aliisque ex Nov. 117. c. 2. contrarium tenentibus : Neque enim per se illa modus legitimandi est, sed facit duntaxat *presumptionem* pro matrimonio, nempe ubi non constat, matrem fuisse concubinam : Non igitur inducit legitimacionem, sed *presumptivè* demonstrat legitimatatem. Sed nec ex Nov. 74. c. 2. & Auth. Item sine. C. de nat. lib. nova legitimacionis species ex testamento patris fabricanda : Utiq; cum adhuc Principis *Rescriptum* quo formam essentialem habet legitimatio, superveniat.

§. 19. Pari itaq; eodemq; censenda numero est, & à Principe & à Comitibus Palat. facta Legitimatio, nec minor hujus, quam illius in hoc scilicet argumento, modo quoad *Illustrium Personarum* liberos legitimandos exceptionem admittas, facultas est : Sed & hoc suo capiendum sensu est, neque enim desunt, in quibus differentia ad huc non levis resideat, cum *Diplematum* hâc in parte tenor utramq; paginam absolvat, mox plura mox pauciora in se continens privilegia, qui ad casus inibi non expressos, extendendus nequaquam fuerit : Quare, non putem *Comitem Palatinum* legitimare *infantes* posse, si privilegium, legitimacionis generale sit, nec horum in Comitivâ specialiter fiat mentio ; arg. Nov. 89. c. 11. junct. §. 9. *Inst. de Inutil. stipul.* quamvis *spurius* ipsum legitimare posse, non obstante, quod *spurius* tantum in tenore privilegii facta mentio fuerit, asserendum sit, arg. l. 1. ff. de V. S. l. si quis. 7. §. 1. ff. de jurid. l. maximum vitium C. de liber. prater.

§. 20. Sed nec soli hæc Comitibus relicta est arbitrio legitimatio, quin potius juxta leges ea exercenda semper est, rectèque tum demum procedit, si quæ illæ præsupponunt *requisita*, fuerint observata : quæ quidem cum ubivis in *Legum* sint obvia *Commentariis*, paginarumque ultra quàm animus erat jam excreverint, præteriri heic omnino oportebat : Potest autem secundum præscripta legum legitimare Comes, quoscunque legitimacionis hoc indigere auxilio arbitrabitur : Et olim quidem

dem solos naturales filios i. e. ex concubina, cum quâ legitimum esse matrimonium poterat, natos, legitimisationis objectum fuisse tralatitium est, non etiam spurios, *arg. d. Nov. 117. c. 2.* quos tamen hodie naturalibus æqui parari, & legitimari ita rectè possibile sententia omnium una est: *vid. Illustris Dn. Struve, Mæcenæ noster piè observandus, in Syntagm. Jur. Civ. Exerc. 3. thes. 42.* Num verò idem de adulterinis, incestuosis, & ex nefario natis coitu asserendum sit, ambigitur: Equidem Schützius *Diff. de Legitimat. thes.* Principè hos quoq; ex potestatis plenitudine suæ per rescriptum legitimare posse, opinatur: Sed negativam tuetur B. Pro Cancell. Dn. Strauch. *in Diff. Justin. 4. aphor. 3.* Non enim, inquit, *facere potest Princeps, ut quis uxorem legitimam habens, & alteram habeat, polygamiâ jure divino prohibita: at legitimatio procedit ex juris fictione: fingi autem nuptia nequeunt, nisi inter personas inter quas matrimonii jus est: ad omnem enim fictionem requiritur probabilitas, ne fingatur quod jure & facto est impossibile.* Neque est quod innocentia multum urgeatur legitimandorum, qui ex flagitiosa ejusmodi conjunctione vitales in auras producti, commiseratione potius quàm odio prosequendi censeantur: Utcunq; enim quoad hoc nihil eos deliquisse faciliè concedatur, adhuc tamen omni beneficio indigni putandi sunt *juxt. Nov. 74. c. ult.* Et cum ipsum *Natura gentiumve jus* nefarios à legitimis distinguit coitus, quidnè per consequens, jus quoque circa liberos ex iis progenitos diversum necessariò statuendum esse, asseramus?

§. 21. Liberos post parentum contracta Sponsalia, & antè sacerdotalem natos benedictionem, frustra Comes legitimat, quippe cum jam sint legitimi, ut legitimare eos amplius supervacuum sit: *vid. in primis Celeberr. Dn. Petr. Müllerus, in Diff. de Benedict. Sacerd. sect. 1. thes. 9. Carpzov. 3. Jurispr. Rom. Sax. C. 14. def. 12. Hahn. ad Wesf. de his qui sui vel alien. jur. n. 2. Philippi in usu pract. Inst. lib. 1. eccl. 61. num. 13.*

§. 22. Numquid verò proprium quoque filium filiamve naturalem legitimare Comes Pal. poterit? & modo ipsa non refragetur Diplomatis verba, cum *Matt. Stephan. de Jurisd. c. 2. p. 1. c. 6. membr. 1. n. 60. Schütz. d. Diff. de Legitim. thes. 27. Gail.*

2. *Obs.* 142. n. 3. & 4. omninò sic habendum puto, cum ratio contrarium urgens ferè nulla appareat: Ceu & *summum* quoque *Principem*, Legitimare naturales suos posse, dubitandù non est: Utcunque enim in se atque suos exereeri Jurisdictionem posse negetur, in *l. 10. ff. de Jurisd. l. un. C. ne quis in sua caus.* id tamen quà accipiendum ratione sit, in obscuro non est: quin imò leges illæ, de iis saltem, quibus ab aliis jus dici potest, intelligi rectè queunt, at Principi, cum summus sit, jus dici nullum potest: Et si in nostro quidem Imperio *solum*, ex sententiâ *Schützi*, Imperator, & quibus ab hoc concessum est, Comites Palatini legitimare possunt, quorum tamen Comitivas Illustrium Personarum legitimationem continere exceptam notum est, quis alius naturalem Imperatoris nisi ipse legitimabit? An verò talis à Patre Principe legitimatus in regno succedat, majoris ingenii quæstio est, de qua *vid. Schütz. ib. 19.* ubi distinctione rem non unâ expedit.

§. 23. Jus taliter à Com. Pal. ferè idem, quod per subsequens matrimonium legitimatis competit: nec minus *illos* quam *hos* liberorum venire nomine, & *effectivè* * pro legitimis haberi certum est: Ut non appareat, cur stante statuto, quod extantibus masculis filia excludatur à successione, solos per subsequens matrimonium, non etiam à *Comite Pal.* legitimatos, (quales fide saltem pro legitimis haberi ait) scēminās excludere arbitretur Gailius 2. *Obs.* 140. & 141. Quod si enim *per omnia* æquati legitimis legitimati sunt, *Nov. 89. cap. 9.* & tam per subsequens matrimonium, quàm per Rescriptum Principis legitimati, non sunt *verè* legitimi, cum omnis legitimatio fictione nitatur, jurisque civilis commentum sit, cur hoc in casu differentiam faciendam esse arbitrabimur?

* Numquid ergo etiam ad dignitates *indistinctè* admittendus legitimatus erit? Ita omninò statuendum est, quia omnis *funditus* abolita & sublata macula est, *l. Imperialis 23.* §. itaque cum: *vers. nam omni macula.* C. de nupt. *Nov. 89. c. 3.* & per tot. c. tanta qui fil. sint legit. *Limn. 8. de I. P. c. 8. n. 79.* *Reink. de retract. conjung. q. 2. n. 277.* Ut nec ab *Assessoribus* arceudi munere sint, *Gylman. Symph. Cam. rom 4 p. 1. vol. 29 n. 69. Thoming. Decis. 48. n. 45.* cum quidè de aliis honestis officiis minus dubii sit, quo facit Responsum *Carpz. Jurispr. For. p. 2. C. 6.*

D. 16. Ist einer von welchen euer Frage meldet/von zweyen ledigen Personen / ausser der Ehe gezeuget/nachmals aber von Weiland Nicolao Reuñero, *Comite Palatino*, Kraffe habender Kayserl. Majestät Begnadigung / legitimirt worden/ze-ist er auff solche erlangte legitimatio, das Vürgerrecht alhier zu Leipzig zu suchen wol befugt. V. R. W.

§. 24. *Id prætereundum non est, competere legitimatis, si illegitimorum fortè ab aliquo scienter annumerentur numero, injuriarum actionem: Imò eum, qui contra privilegium legitimatis à Principe indultum, spuzium quempiam vel bastardum appellaverit, aliove ipsi sese opponere modo præsumserit, non injuriarum solùm actione, sed & pœnâ legitimatis inferrâ instrumento, (v. c. L. vel. LX, librarum auri) teneri, juris est: Ita Dn. Otto in formulâ quadam instrumenti legitimatis: §. Thun demnach: ibi: darzu bey Vermendung der Röm. Kayserl. Majestät/ und des Heil. Röm. Reichs schwere Bagnad und Straff/sampt einer dem privilegio einverleibter Pöen / benamlich 50. Mark lörtiges Golds/die ein jeder/so oft er freventlich darwider thäte/halb in den Röm. Kayserl. Majest. und des Reichs Kammer; Den andern halben Theil mir unnachlässlich zu bezahlen verfallen seyn solle.*

SECTIO V.

DE

PERSONARUM PALATII COMITUM dignitate & immunitate.

§. 1.

Stat de potioribus Palatii Comitum actibus: *Dignitas* nunc eorum, *honores, immunitates*, hisq; conjuncta alia perspicenda restant, sed breviori eo absolvenda modo, quo prolixius pertractata præcedentia sunt: Et ceu aliorum, quos Palatio præfere suo Principes, honos habitus semper magnus fuit, *vid. l. ww. ibi: quos lateris nostri Comitatus illustrat. Cod. de Prapof. lab.* sic amplam satis quoq; nostrorum Comitum dignitatem esse, negandum non est: quin namque ipsi in concessionibus Palatinis,

quod hunc illūve ad *Dignitatem & Fastigium* Comitum Sacri Palatii coopratint, evexerint, Imperatores pronūciant: Ita plerūq; Würdtzen/erhöhen/und setzen Ihn in die *CHX* und *WBR.* *DE* unserer Kayserl. Pfalz- und Hoff-Graffen / zu Latein Comitum Palatini genant: Imò honos ille splendidior idè putandus est, *eum*, quod præter egregia virtutum merita, nonnisi Electoris, aut alicujus in Aulâ Magni æstimati Principis intercessionē, (ut sibi alicui privilegium sollicitanti, ex Aulâ rescriptum testatur *Mundini* c.1. num. 77. verbis: Der Supplicant, welcher um das Palatinat anhalten will / muß entweder meritum seyn / oder aber / von einem am Kayserl. Hoffe wolgelittenen Ehur oder Fürsten / gute recommendation haben) obtineatur: *eum*, quod cum Equestri Dignitate serè concessum eum esse, interq; præcipuas causas, quare Imperialis providentia largitatis suæ radios elementer demittat, tot præclara actionum specimina, honestum ortum, virtutumque nobile decus inprimis referri, tot Diplomata loquantur: Quod autem propter hanc quam habent Dignitatem Comites, aliis omnibus non habentibus cū territorio Comitatum, præferendos esse *Mundini* indistinctè putat, id limitationem non unam capit, quin regula est irregulariter posita, tot habens exceptiones, ut regulæ nomen vix ac non vix mereatur.

§. 2. *Nobilitatem* ex solius concessione Comitūve confecti Comites, non negavero: præterquam enim, quod plebeiz vilisque conditionis viros, in jurisdictionis consiliis, * quasi patrem admittere, inconveniens valde ac infra Cæsarei Palatii Majestatem foret, manifestè quoque res ex Imperialium Concessionum formulis elucet, in quibus præter alia clementiæ vocabula, *Te Palatii Aulaq; nostra & Imperialis Consistorii Comitem facimus, creamus, erigimus, etiam Nobilitamus* habetur: quo etiam faciunt verba: Haben wir anädigltich anafesehen/die Ehrbarkeit/Redligkeit/Adeliche gute Sitten: *Vid. Diplom. Michaelis Volandi*: §. So haben wir demnach. ibi: Damit andere hinfirto zu dergleichen ehrlichen/Adelichen Wohlthaten / desto mehr getreht/und genirsacht werden: Quod si coquum Principis eam dignitatem

dignitatem habere *Tiraquellus* credit, de *Nobil. c. 30. n. 10.* & *Anton. Faber in Cod. lib. 9. tit. 28. defm. 11.* allegatus *Lansio de Acad. p. 30.* quis Comitibus eam, in quibus ut plurimum, per quam Nobiles efficiuntur, reperitur scientia, negaverit? Imò illos his quoad tot Illustrium concessionem beneficiorum, quæ in solis Nobilibus frustra quæstioris, præferendos esse, palam est.

* Numne ergo *Consilarii Caesaris* dicendi? Ita *Sagittar. d. Exere. thes. 46.* Sed falsum! neque enim quicquam cum his commune habeat, & vel nunquā vel rarissimē cum Comitivā *Consiliarius* titulus impertitus legitur, cumque diversa ergo omnino sint, alterum, concessio uno, concessum non intelligitur: Ex unico quod visum fuit *Liebenshalis* apparet privilegio, eum cum Comes crearetur, etiam *Consilarii Caesaris* titulum indeptum fuisse: ibi: Weiter haben wir gedachten D. Christian von Liebenshal mit gleichmässiger wolbedachten Muth / guten Rath und Rechten wissen / zu unsern Kayserl. Rath / gnädigsich gewürdiget / erhebet / an und auffgenommen / &c.

§. 3. Numquid fori eos privilegio tutos esse, sic ut ab omni alio fori contentione liberi, neque ipsi, neque liberi ipsorum alibi quā apud Cæsaream Majestatem, ejusque Tribunalia conveniri possint, cum *Mundio* ex *Zenone* in *l. 3. C. ubi Sen. vel Clariss.* asserendum est? Vix putaverim: Sanè *d. l. 3.* frustra allegatur, & ad rhombum nequicquam facit, præterquam enim quod *nostros* quantum attinet Comites, nihilum inibi continetur, absurdè à *Zenone* temporibus decisio negotii petitur: Quim & *Gailius* *Mundio* citatus *lib. 1. Obs. 4. n. 2. seqq. & lib. 2. O. 4. n. 7.* tantum abest ut patrocini quicquam præbeat, ut contra potius nitatur: Ex eo enim, quod idem dicit *Gailius*, protectionis privilegia, quæ ab Imperatore privatis personis, & plerumque etiam *Comitibus Palatinis* dari consueverunt, daß sie ihre Kinder und Sülter in der Kayserl. Majestät &c. und des Heil. Reichs Schutz und Schirm seyn sollen / jurisdictioni ordinariæ nil derogare, nullumque adferre subjectioni mediatae præjudicium, quid elici aliud potest, quā non *immediatè* coram Cæsare Comites Palatii conveniendos esse? Quod si verò de ipsorum *Comitivā* & *Diplomate*, privilegiisque eodem contentis, quæ-

stio moveatur Comitibus, quid juris tum sit, per se jam expeditum est.

§. 4. De Immunitatibus Palatii Comitum, gratiosisque cæteris, cum ingens horum pro meritorum virtutisque mensurâ sit diversitas, certi quicquam dici non potest: Quæ verò aliquando concessa legimus, hæc ferè sunt: Quod debeant immunes à muneribus tam personalibus, quàm realibus esse: ad iudiciis, tutoris, curatorisq; munus coginequeant: sint liberi ab excubiarum, hospitiumum, angariarum, parangariarum onere: domicilium alicubi constituturi, certam pecunie summam, pro civitatis emende jure, Bürgerrecht / Einzug / Aufnahme Geld / & alio translaturi, detractiois gabellam, quam Abzug / Nachsteuer / Abschoss / vocant, solvere non seneantur: Item, quod eximium est, paucisque admodum concessum, quòd arcas arbitrato suo struere, noviter extructis vel acquisitis nova imponere nomina, quòd ab iis titulos & elogia sumere, iis uti in contractibus atq; negotiis publicis, suaq; iisdem insignia augere possint: Quæ omnia, multaque excellentiora alia, si unquam concessa ulli leguntur, obtinuit certè inclytus ille hoc in argumento Joh. Joachimus de Gruenthal, cuius incomparabilia, verèque eximia jura ex Diplomate ipsius collegit, suæque de Com. Pal. Exercitationi Historica adjunxit Dn. Schubartius pag. 335. seqq. Nobis ea omnia exponere ordine nec vacat, nec paginæ, præter intentionem quæ excrevit, permittit ratio: Quare finiendum heic est, postquam Ben. Lest. quantum ad AFFINIA, ad Commentatores L. un. Cod. de Profess. qui in Urb. Constant. doc. ex lege mer. Comit. inprimis Ortholph. Fomanum Diss. ad. d. l. un. Fritschium ad Lun. C. de Palat. & Dom. Dom. part. 1. var. Exerc. Jur. Publ. 13. quantum ad CONTRARIA, ad Mundium, d. tr. cap. 5. n. 57. usq; ad fin. Et ea, quæ de Regalium amissione habet Sixtinus lib. 1. cap. 6. quippe quæ & hac sua commodè applicari ratione possunt, remiserimus.

D. S. L. E. G. S.

ADDI-

ADDITAMENTA.

I.

Ex pluribus ejusdem debiti chirographis, si unum reddiderit creditor, taciti pacti de non petendo exceptionem, acquisitam reo non esse, contra Bachov, Bartol. Jason. Bald. Castrenf. aliosq. asserendum est.

II.

Fendum paternum, ob feloniam in ipsum Dominum, amissum, ita Domino aperiri, ut tam filii delinquentis, quam agnati à successione penitus arceantur. Gailii, Sixtini, Mod. Pistoris, Berlichii, Gudelini, aliorumq. sententia est: Sed rectius distinctione qui rem expediunt, sentire videntur: Neq. enim uti liberos, sic agnatos quoq. per feloniam à Vasallo commissam, à feudi successione, qua in eos, post mortem Vasalli ejusque descendensium, jure proprio deferatur, excludi arbitrandum est.

III.

Inducias moratorias fidejussoribus quoq. prodesse verius est: Sed non usq. adeò extendendus earum vigor, ut pendentibus illis, usurarum quoq. interrumpi cursum arbitremur.

IV.

Locum 1. Sam. 8. v. 10. seqq. non de consuetudine moreq. Regis vitioso, neq. etiam de nudo facto cum effectu negata resistantia, sed de vero jure, id est, de facultate jussu agendi, loqui, textus ipse evincit.

V.

Impius Hobbesius est, quod nullis cuiquam, & ne vel fundamentalibus quidem, obligari Principem pactis, perniciosè statuit: Solide hoc nomine refutatus à Magnif. Du. Lynckero, in Diss. de Beneplac, sect. 2. cap. 3. n. 3. Vtunque enim jus subditi adversus Regem, imperfectum suo modo esse, largiendum sit, interim obligationem verè talem existere, dubitari non meretur.

VI.

Vtunq, quinq, esse juris in re species, Dominium, Possessionem, Pignus, Servitutem, Jus hereditarium, communis hætenus DD. Schola docuerit, Possessionem tamen jus in re minimè esse, exercitii gratiã tuebimur.

VII.

Satis improvidè, liberèque nimis de Cæsarea judicasse Majestare Oldenburgerus censendus est, quod Capitulationibus Eandem ultra dimidium limitari, alterumque dimidium Imperii firmari Statibus, opinatur: Nequicquam enim Monarchico Cæsaris Capitulationem detrahare Imperio, ratio non una evincit.

VIII.

Vasallum, quia talem, jus summa potestatis habere, nil impedit: Vtunque enim Imperii sui Feudalis ratione, habeat quem Dominum appellet, cuius servitia præstare necessum sit, per hoc tamen summus esse nondum desinit.

* *
SI non nisi cum annorum maturitate

Virtutis se proderet maturitas,
Nec ingenia quædam hac gauderent

Ingenii prærogativâ,
Ut temporum articulis alligari nescia
Hos longè anteverterent:

Non crederem, Fautorum Maxime,
Te hâc annorum serie,

Istam, quam indolis Tux ardor, & nunquam otiosa
industria

Ante multas annorum series meruerat,
Ex ambire potuisse Lauream:
Videlicet,

Ut egregii naturæ partus suapte sponte se produnt,
Nec obstetricum manus expectant,
Sic ætatis teneritas non remoratur occultum animi
vigorem,

Quin & in ipsis cunis occultari ignorans
Eas illustres reddit:

Tu, quoque, Optime Amicorum,
Juventutem Tuam illustrem reddis,
Dum, ubi annos numerare seniles nequis
Moribus tamen refers,

Quodque ætatis intempestivitas differt,
Ingenii Tibi prænumerat rara tempestivitas:
Hinc argumentum Inaugurale non protritum

velle fidem; nam si & testi vita bona defuerit, fide carebit, cum non possit iustitia cum scelerato homine habere commercium, ut dicitur in *c. form. 10. in fin. X. de V. S.* Præterea quoque in Notariorum numerum non nisi legales personas, actuum ac negotiorum, quæ coram ipsis expediri solent, gnatas atque peritas suscipi oportet; Ideoque *Camera Imperialis* (quanquam hæc creandi Notarium jus non habeat) facere consuevit, ut Notarios, in matriculam ibi recipi qui volunt, nonnisi satis examinatos, & idoneos, qui Processus ejusdem judicii exequi possunt, admittat; *Ord. Cam. p. 1. tit. 39. in pr. Mynf. 1. Obs. 78.* Sic quoque *Palatii Comes*, nemini absque præmissis examine probatâque legalitate, ad *Notarius* functionem concedet aditum; Rudes enim qui sunt, & Jurium clausulas renunciationesque, instrumentis passim quæ adjiciuntur, ipsi non intelligunt, de illis alios, uti debebant, informare nequeunt, quin nec titulum merentur *Notarii*, sed instar picarum & plittacorum, in Palatiis Dominorum stantium, & sine intellectu loquentium, eos esse, asserunt Eberhard. *Sen. Conf. 26. n. 4. Pruckman. Conf. 2. n. 91. Sixtin. de regal. lib. 2. c. 15. num. 17.*

§. 16. Quemadmodum etiam Magistratus juramentum præstant de administrandâ iustitiâ, *l. 14. C. de judic.* ita & *Notarii*, ad operam suam requirentibus præstandam, luminamque in officio adhibendam diligentiam, & se Constitutionibus Tabellionum conformes exhibendos, juramento adstringendi veniunt; Id quod Diplomatis, quibus *Comitibus Palatinis* eorum creatio conceditur, inferi solet: *Sixtin. de regal. d. c. 15. num. 21.* contra quod si commiserit *Notarius*, & v. c. falsum, vel super illicito contractu instrumentum confecerit, amissione officii, conjunctâ cum Infamiz notâ amputatione manus, puniendus venit, *juxta text. 2. Feud. 55 §. callidus.* quam in *Constit. Imp. de anno 1512.* certa pœna non sit definita, sed arbitrio judicis commissa videatur. §. *demselben nach! in fin.*

§. 17. De eo adhuc disquirendum est: An *Notarii* extra eorum à quibus quorumve autoritate creati territorium, officii sui iurò validè, exercere actus possint? Certè, cum ne ipsum quidem, à quo dependet *Notarius Nov. 44. c. 1. in fin.* extra ter-
ritorium

territorium suum extendere jurisdictionem posse Principem, Palatii quoque Comitibus, territorii finibus adstrictam facultatem esse, *supra* asseruimus, judicare facile est, an major *Notariis* hac in re potestas tribui possit: Utique enim quod ipsi non habuere, in Notarium transferre Princeps, Palatiique Comes non potuerunt, *arg. l. 20. ff. de acquir. rer. dom. l. 54. § c. 79. de R. J. in 6.* Praesertim cum alterius territorii Notariorum intersit, ne ipsorum alienigenarum aucupentur commoda. * Ut liberales proinde præter modum rationemque non possint non videri, qui totum per orbem instrumenta conscribere, cæterisque muneris sui vicibus fungi Notarios posse, persuasum sibi habent: *Vid. Becht. de Secur. & Salv. Cond. num. 217. cum multis ibid. cit. D. D.* quanquam Contrariam sententiam communiorem esse, usuque passim receptam, maximè quoad Notarios ab Imperatore, vel ipsius nomine à Comitibus Palatii creatos, ultro largiendum sit, de qua etiam consuetudine testantur inter plures *Sixtin. d. c. 15. n. 15. Gail. lib. 2. Obs. 71. n. 13.*

* Quia ipsæ litem liquidè decidunt Comitum Palatinorum formulæ: ita in *Diplom. Schröteriano*, §. Wir geben auch: ibi: Daß dieselbe gemeine Schreiber / Notarien und Richter durch das ganze Heil. Römische Reich / auch unserer Erbs Königreich / Fürstenthum und Lande für solche gehalten / etc.

§. 18. Unus adhuc Comitum Palatinorum actus, *Legitimatio* scil. ut perpendatur, pretium censeatur operæ: Definitur, quod sit *actus legitimus quo liberi naturales Legitimi efficiuntur: Cujus tres* * cum *DD. commun.* agnoscimus species, & sunt oblatio curiæ *l. 3. in pr. & vers. pen. C. de nat. lib. subsequens matrimonium l. 5. § 10. C. d. t.* & Rescriptum Principis *Nov. 74. c. 2.* De prioribus hic quicquam modis nil attinet dicere: loci hujus saltem ultimus est: Et sit itaque illa per *Rescriptum Principis* legitimatio, si pater libello supplice Imperatori, vel, qui hujus gaudet liberalitate, *Comiti Palatino*, preces offerat, petatque ut liberos suos ex concubinâ suâ susceptos legitimos pronunciat, natalibusque & familiæ suæ inferere haur grave-

eur : Vel etiam si liberi ipsi Principis *Comitissa* appellent indulgentiam, fortasse cum pater ipse non poterat, vel non superstes est : *juxta Nov. 89. c. 10. & Bach. ad π. p. 24. Zoes. ff. de in off. test. num. 12.*

* Numquid ergo *nominatio filii in testamento* excludenda fuerit ? Ita statuendum omnino est, frustra *Gujacio, Perezio*, aliisque ex *Nov. 117. c. 2.* contrarium tenentibus : Neque enim per se illa modus legitimandi est, sed facit duntaxat *presumptionem* pro matrimonio, nempe ubi non constar, matrem fuisse concubinam : Non igitur inducit legitimatorem, sed presumtivè demonstrat legitimatorem. Sed nec ex *Nov. 74. c. 2. & Auth. Item fons. C. de nat. lib.* nova legitimatorem species ex testamento patris fabricanda : Utique cum adhuc Principis *Rescriptum* quo formam essentialem habet legitimatio, superveniat.

§. 19. Pari itaq; eodemq; censenda numero est, & à Principe & à *Comite Palat.* facta Legitimatio, nec minor hujus, quam illius in hoc saepe argumento, modo quoad *Illustrium Personarum* liberos legitimandos exceptionem admittas, facultas est : Sed & hoc suo capiendum sensu est, neque enim desunt, in quibus differentia ad huc non levis resideat, cum *Diplomatum* hâc in parte tenor utramq; paginam absolvat, mox plura mox pauciora in te continens privilegia, qui ad casus inibi non expressos, extendendus nequaquam fuerit : Quare, non putem *Comitem Palatinum* legitimare *infantes* posse, si privilegium, legitimatorem generale sit, nec horum in Comitivâ specialiter fiat mentio; *arg. Nov. 89. c. 11. junct. §. 9. Inst. de inutil. stipul.* quamvis *spurias* ipsum legitimare posse, non obstante, quòd *spuriarum* tantum in tenore privilegii facta mentio fuerit, asserendum sit, *arg. l. 1. ff. de V. S. l. si quis. 7. §. 1. ff. de jurid. l. maximum vitium C. de liber. prater.*

§. 20. Sed nec soli hæc Comitum relicta est arbitrio legitimatio, quin potius juxta leges ea exercenda semper est, rectèque tum demum procedit, si quæ illæ præsupponunt *requisita*, fuerint observata : quæ quidem cum ubivis in *Legum* sint obvia *Commentariis*, paginarumque ultra quàm animus erat jam excreverint, præteriri heic omnino oportebat : Potest autem secundum præscripta legum legitimare Comes, quoscunque legitimatorem hoc indigere auxilio arbitrabitur : Et olim quidem

dem solos naturales filios i. e. ex concubina, cum quâ legitimum esse matrimonium poterat, natos, legitimationis objectum fuisse tralatitium est, non etiam spurios, *arg. d. Nov. 117. c. 2.* quos tamen hodie naturalibus æqui parati, & legitimari ita rectè posse sententia omnium una est: *vid. Illustris Dn. Struve, Mœneas noster pie observandus, in Syntagm. Jur. Civ. Exerc. 3. thes. 42.* Num verò idem de adulterinis, incestuosis, & ex nefario natis coitu asserendum sit, ambigitur: Equidem Schützius *Diff. de Legitimat. thes.* Principè hos quoq; ex potestatis plenitudine suæ per rescriptum legitimare posse, opinatur: Sed negativam tuerur B. Pro Cancell. Dn. Strauch. *in Diff. Justin. 4. aphor. 3.* Non enim, inquit, *facere potest Princeps, ut quis uxorem legitimam habens, & alteram habeat, polygamia jure divino prohibita: at legitimitas procedit ex juris fictione: fingi autem nuptia nequeunt, nisi inter personas inter quas matrimonii jus est: ad omnem enim fictionem requiritur probabilitas, ne fingatur quod jure & facto est impossibile.* Neque est quod innocentia multum urgeatur legitimandorum, qui ex flagitiosa ejusmodi conjunctione vitales in auras producti, commiseratione potius quàm odio prosequendi censeantur: Utcunq; enim quoad hoc nihil eos deliquisse facilè concedatur, adhuc tamen omni beneficio Indigni putandi sunt *juxt. Nov. 74. c. ult.* Et cum ipsum *Natura gentiumve jus* nefarios à legitimis distinguat coitus, quidnā per consequens, jus quoque circa liberos ex iis progenitos diversum necessario statuendum esse, asseramus?

§. 21. Liberos post parentum contracta Sponsalia, & ante sacerdotalem natos benedictionem, frustra Comes legitimat, quippe cum jam sint legitimi, ut legitimare eos amplius supervacuum sit: *vid. in primis Celeberr. Dn. Petr. Müllerus, in Diff. de Benedict. Sacerdot. 1. thes. 9. Carpzov. 3. Jurispr. Rom. Sax. C. 14. def. 12. Hahn. ad Wes. de his qui sui vel alien. jur. n. 2. Philippi in usu pract. Inst. lib. 1. ecclog. 61. num. 13.*

§. 22. Numquid verò proprium quoque filium filiativæ naturalem legitimare Comes Pal. poterit? & modo ipsa non refragenrur Diplomatis verba, cum Matt. Stephan. *de Jurid. c. 2. p. 1. c. 6. membr. 1. n. 60.* Schütz. *d. Disp. de Legitim. thes. 27.* Gail. 2. Obs.

2. *Obs.* 142. n. 3. & 4. omnino sic habendum puto, cum ratio contrarium urgens ferè nulla appareat: Ceu & *summum* quoque *Principem*, Legitimare naturales suos posse, dubitandù non est: Utcumque enim in se atque suos exereeri Jurisdictionem posse negetur, in *l. 10. ff. de Jurisd. l. un. C. ne quis in sua caus.* id tamen quã accipiendum ratione sit, in obscuro non est: quin imò leges illæ, de iis saltem, quibus ab aliis jus dici potest, intelligi rectè queunt, at Principi, cum summus sit, jus dici nullum potest: Et si in nostro quidem Imperio *solus*, ex sententiã *Schützii*, Imperator, & quibus ab hoc concessum est, Comites Palatini legitimare possunt, quorum tamen Comitivas Illustrium Personarum legitimacionem continere exceptam notum est, quis alius naturalem Imperatoris nisi ipse legitimabit? An verò talis à Patre Principe legitimatus in regno succedat, majoris ingenii quæstio est, de qua *vid. Schütz. ib. 19.* ubi distinctione rem non unã expedit.

§. 23. Jus taliter à Com. Pal. ferè idem, quod per subsequens matrimonium legitimatis competit: nec minus illos quam *hos* liberorum venire nomine, & *effectivè** pro legitimis haberi certum est: Ut non appareat, cur stante statuto, quod extantibus masculis filia excludatur à successione, solos per subsequens matrimonium, non etiam à *Comite Pal.* legitimatos, (quales fiçtè saltem pro legitimis haberi ait) fœminas excludere arbitretur Gailius 2. *Obs.* 140. & 141. Quod si enim *per omnia* æquati legitimis legitimati sunt, *Nov. 89. cap. 9.* & tam per subsequens matrimonium, quàm per Rescriptum Principis legitimati, non sunt *verè* legitimi, cum omnis legitimatio fìctione nitatur, jurisque civilis commentum sit, cur hoc in casu differentiam faciendam esse arbitramur?

* Numquid ergo etiam ad dignitates *indistinctè* admittendus legitimatus erit? Ita omnino statuendum est, quia omnis *funditus* abolita & sublata macula est, *l. Imperialis 23.* §. itaque eum: *vers. nam omni macula.* C. de nupt. *Nov. 89. c. 3.* & per tot, c. tanta qui fil. sint legit. *Limn. 8. de I. P. c. 8. n. 79.* *Reink de retract. consang. q. 2. n. 277.* Ut nec ab *Assessoratus* arcendi munere sint, *Gylman. Symph. Cam tom 4 p. 1. vos. 29 n. 69. Thoming Decis. 48. n. 45.* cum quidè de aliis honestis officiis minus dubi sit, quo facit Responsum *Carpz. Iurisp. For. p. 2. C. 6.*

D. 16. Ist einer von welchen einer Frage meldet / von zweyen ledigen Personen / ausser der Ehe gezeitget / nachmals aber von Weyland Nicolao Reuñero, *Comite Palatino*, Krafft habender Kayserl. Majestät Begnadigung / legitimirt worden /c. ist er auff solche erlangte legitimacion, das Bürgerrecht alhier zu Leipzig zu suchen wol befugt. V. R. W.

§. 24. *Id prætereundum non est, competere legitimatis, si illegitimorum fortè ab aliquo scienter annumerentur numero, injuriarum actionem* : Imò eum, qui contra privilegium legitimacionis à Principe indultum, spurium quempiam vel bastardum appellaverit, aliove ipsi sese opponere modo præsumserit, non injuriarum solùm actione, sed & pœnâ legitimacionis insertâ instrumento, (v. c. L. vel LX, librarum auri) teneri, juris est: Ita Dn. *Otto* in formulâ quadam instrumenti legitimacionis: §. Thun demnach: ibi: darzu bey Vermendung der Röm. Kayserl. Majestät / und des Heil. Röm. Reichs schwere Bagnad und Straff / sampt einer dem privilegio einverleibter Pœn / benamlich 50. Mark lörtiges Golds / die ein jeder / so oft er freventlich darwider thäte / halb in den Röm. Kayserl. Majest. und des Reichs Kammer; Den andern halben Theil mir unnachlässlich zu bezahlen verfallen seyn solle.

SECTIO V.

DE

PERSONARUM PALATII COMITUM dignitate & immunitate.

§. 1.

Satis de potioribus Palatii Comitum actibus: *Dignitas* nunc Scorum, *honores, immunitates*, hisq; conjuncta alia perspicenda restant, sed breviori eo absolvenda modo, quo prolixius pertractata præcedentia sunt: Et ceu aliorum, quos Palatio præferecere suo Principes, honos habitus semper magnus fuit, *vid. l. ww. ibi: quos lateris nostri Comitatus illustrat. Cod. de Præpos. lab. sic*

quod hunc illūve ad *Dignitatem & Fastigium* Comitum Sacri Palatii cooptarint, exegerint, Imperatores pronūciant: Ita plerūq; *Würdigen/erhöhen/und setzen Ihn in die EHX und WBN DE unserer Kayserl. Psalz- und Hoff. Graffen / zu Latein Comitibus Palatini genant*: Imò honos ille (splendidior idē putandus est, *eum*, quod præter egregia virtutum merita, non nisi Electoris, aut alicujus in Aulā Magni æstimati Principis intercessionē, (ut sibi alicui privilegium sollicitanti, ex Aulā rescriptum testatur *Mundius c.1. num. 77.* verbis: Der Supplicant, welcher um das Palatinat anhalten will / muß entweder meritire sehn / oder aber / von einem am Kayserl. Hoffe wol gelittenen Ehur oder Fürsten / gute recommendation haben) obtrineatur: *eum*, quod cum Equestri Dignitate ferē concessum eum esse, interq; præcipuas causas, quare Imperialis providentia largitatis suæ radios elementer demittat, tot præclara actionum specimina, honestum ortum, virtutumque nobile decus inprimis referri, tot Diplomata loquantur: Quod autem propter hanc quam habent Dignitatem Comites, aliis omnibus non habentibus cū territorio Comitatum, præferendos esse *Mundius* indistinctē putat, id limitationem non unam capit, quin regula est irregulariter posita, tot habens exceptiones, ut regulæ nomen vix ac non vix mereatur.

§. 2. *Nobilitatem* ex solius concessione Comitūve confecti Comites, non negavero: præterquam enim, quod plebejæ vilisque conditionis viros, in jurisdictionis consiliis, * quasi partem admittere, inconveniens valde ac infra Cæsarei Palatii Majestatem foret, manifestē quoque res ex Imperialium Concessionum formulis elucet, in quibus præter alia elementæ vocabula, *To Palatii Aulaz, nostra & Imperialis Consistorii Comitem facimus, creamus, erigimus, etiam Nobilitamus* habetur: quo etiam faciunt verba: *Haben wir anädiglich anagesehen / die Ehrbarkeit / Redligkeit / Adeltiche gute Sitten: Vid. Diplom. Michaelis Volandi*: §. So haben wir demnach. ibi: *Damit andere hinfilro zu dergleichen ehrlichen / Adeltichen Wolthaten / desto mehr gerelst / und genhrschafft werden*: Quod si coquam Principis eam dignita-

dignitatem habere *Tiragellus* credit, de *Nobilitate*. 30. n. 10. & Anton. Faber in *Cod. lib. 9. tit. 28. de fin. 11.* allegatus *Lansio de Acad. p. 30.* quis Comitibus eam, in quibus ut plurimum, per quam Nobiles efficiuntur, reperitur scientia, negaverit? Imò illos his quoad tot Illustrum concessionem beneficiorum, quæ in solis Nobilibus frustra quæstioris, præferendos esse, palam est.

* Numne ergo *Consiliarii Caesaris* dicendi? Ita *Sagittar. d. Extr. thes. 46.* Sed fallum! neque enim quicquam cum his commune habeat, & vel nunquã vel rarissimè cum Comitibus *Consiliarius* titulus impertitus legitur, cumque diversa ergo omnino sint, alterum, concessio uno, concessum non intelligitur: Ex unico quod visum fuit *Liebenhalsii* apparet privilegio, eum cum Comes crearetur, etiam *Consiliarii Caesaris* titulum indeptum fuisse: ibi: Weiter haben wir gedachten D. Christian von Liebenhal mit gleichmässiger wolbedachten Rath / guten Rath und Rechten wissen / zu unsern Kayserl. Rath / gnädigstich gewürdiget / erhebet / an und auffgenommen / ic.

§. 3. Numquid fori eos privilegio tutos esse, sic ut ab omni alio fori contentione liberi, neque ipsi, neque liberi ipsorum alibi quàm apud Cæsaream Majestatem, ejusque Tribunalia conveniri possint, cum *Mundio* ex *Zenone* in l. 3. C. ubi Sen. vel *Clariss.* asserendum est? Vix putaverim: Sanè d. l. 3. frustra allegatur, & ad rhombum nequicquam facit, præterquam enim quod *nostros* quantum attinet Comites, ne hilum inibi contineatur, absurdè à *Zenonis* temporibus decisio negotii petitur: Quim & *Gailius* *Mundio* citatus lib. 1. Obs. 4. n. 2. seqq. & lib. 2. O. 5. 4. n. 7. tantum abest ut patrocini quicquam præbeat, ut contra potius nitatur: Ex eo enim, quod idem dicit *Gailius*, protectionis privilegia, quæ ab Imperatore privatis personis, & plerumque et-

stio moveatur Comitibus, quid juris tum sit, per se jam expeditum est.

§. 4. De Immunitatibus Palatii Comitum, gratiosisque cæteris, cum ingens horum pro meritum virtutisque mensura sit diversitas, certi quicquam dici non potest: Quæ verò aliquando concessa legimus, hæc ferè sunt: Quod debeant immunes à muneribus tam personalibus, quàm realibus esse: ad iudicis, tutoris, curatorisq; munus cogi nequeant: sint liberi ab excubiarum, hospitium, angariarum, parangariarum onere: domicilium alicubi constituturi, certam pecunie summam, pro civitatis emende jure, Bürgerrecht / Einzug / Aufnahm Geld / & alio translaturi, detractionis gabellam, quam Abzug / Nachsteuer / Abschoß / vocant, solvere non teneantur: Item, quod eximium est, paucisque admodum concessum, quòd arces arbitrati suo fruere, noviter extructis vel acquisitis nova imponere nomina, quòd ab iis titulos & elogia sumere, ut in contractibus atq; negotiis publicis, suaq; iisdem in signia augere possint: Quæ omnia, multa que excellentiora alia, si unquam concessa ulli leguntur, obtinuit certè inclytus ille hoc in argumento Joh. Joachimus de Gruenthall, cujus incomparabilia, verè que eximia jura ex Diplomate ipsius collegit, suæque de Com. Pal. Exercitationi Historice adjunxit Dn. Schubartius pag. 335. seqq. Nobis ea omnia exponere ordine nec vacat, nec paginæ, præter intentionem quæ excrevit, permittit ratio: Quare finiendum hæc est, postquam Ben. Less. quantum ad AFFINIA, ad Commentatores L. un. Cod. de Profess. qui in Urb. Constant. doc. ex lege mer. Comit. in primis Ortholph. Fomanum Diff. ad d. l. un. Frischium ad L. un. C. de Palat. & Dom. Dom. part. 1. var. Exerc. Jur. Publ. 13. quantum ad CONTRARIA, ad Mundium, d. tr. cap. 5. n. 57. usq; ad fin. Et ea, quæ de Regalium amissione habet Sixtinus lib. 1. cap. 6. quippe quæ & huc suâ commodè applicari ratione possunt, remiserimus.

D. S. L. E. G. S.

ADDI-

ADDITAMENTA.

I.

Ex pluribus ejusdem debiti chirographis, si unum reddiderit creditor, taciti pacti de non petendo exceptionem, acquisitam reo non esse, contra Bachov. Bartol. Jason. Bald. Castrenf. aliosq. asserendum est.

II.

Feudum paternum, ob feloniam in ipsum Dominum, amissum, ita Domino aperiri, ut tam filii delinquentis, quam agnati à successione penitus arceantur. Gailii, Sixtini, Mod. Pistoris, Berlichii, Gudellini, aliorumq. sententia est: Sed rectius distinctione qui rem expediunt, sentire videntur: Neq. enim uti liberos, sic agnatos quoq. per feloniam à Vasallo commissam, à feudi successione, qua in eos, post mortem Vasalli ejusque descendantium, jure proprio deferatur, excludi arbitrandum est.

III.

Inducias moratorias fidejussoribus quoq. prodesse verius est: Sed non usq. adeò extendendus earum vigor, ut pendentibus illis, usurarum quoq. interrumpi cursum arbitremur.

IV.

Lacum I. Sam. 8. v. 10. seqq. non de consuetudine moreq. Re-

* * *
SI non nisi cum annorum maturitate

Virtutis se proderet maturitas,
Nec ingenia quædam hac gauderent
Ingenii prærogativâ,

Ut temporum articulis alligari nescia
Hos longè anteverterent:

Non crederem, Fautorum Maxime,
Te hâc annorum serie,

Istam, quam indolis Tuæ ardor, & nunquam otiosa
industria

Ante multas annorum series meruerat,

Exambire potuisse Lauream:

Videlicet,

Ut egregii naturæ partus suapte sponte se produnt,

Nec obstetricum manus expectant,

Sic ætatis teneritas non remoratur occultum animi
vigorem,

Quin & in ipsis cunis occultari ignorans

Eas illustres reddit:

Tu, quoque, Optime Amicorum,

Juventutem Tuam illustrem reddis,

Dum, ubi annos numerare seniles nequis

Seligis, sed selectum,
 Quodque augurium exsurgentis Tuæ in literis gloriæ
 Auspicatum præbet:
 De COMITIBUS, nempe, PALATII Disputas,
 Ut nemo disputet
 De egregiâ Tuâ in re Juridicâ & privatâ & publicâ notitiâ,
 Utque ostendas,
 In ingenio Tuo cen in Palatio
 Comites se junxisse virtutem & eruditionem,
 Splendida quarum merita
 Comitivam aliquando Cæsaream sint meritura:
 Non patitur ergo Virtus Tua,
 Ut virtutis doctrinæque solidæ testem Disputationem
 Mææ testimonium laudis comitetur,
 Jam tum enim eruditionis Tuæ gloria comes est,
 Et habes actionum Tuarum testem
 Inclytam JENAM,
 Quæ, qualis de Te extet opinio,
 Et quanta ingenii Te comitentur bona,
 Optimè novit:
 Quin ipsa Te celebris celebrat Cathedra,
 In quâ quoties summâ cum laude locutus fueris,
 Ipsa nunc potentissimè loquitur:
 Non tantum enim sub Magno STRUVIO,
 Sed & Inclyto LYNCKERO,
 Quin & celeberrimo MULLERO,
 Tuæ in velitationibus Academicis ita emicuerunt
 Excellentis animi doctores,
 Ut quotquot cathedrales Tuos audire discursus,
 Non Auditores sed admiratores fuerint,

Nec Te Disputatorem,
 Sed quantus quantus es, à naturâ ad Disputandum
 Fabrefactum ac extornatum dixerint:
 Sic ergò trinâ Disputatione,
 Cum omnetrinum perfectum sit,
 Te perfectum esse demonstrabas:
 Sed nec hîc acquiescis,
 Ac perfectum Tibi non sâtis perfectum est,
 Cumulas enim trigam istam
 Novo Specimine,
 Quo cursum Academicum coronas,
 Ut capeffas coronam,
 Qua exantlati labores Academici consueverunt
 Coronari.
 Feliciter ergò quod matura ingenii foecunditas
 Parturiit, pariat,
 Ac innumeras virtutibus Tuis Lauros pareat:
 Scande cathedram,
 Atque dum masculè, ut soles, scita Tua
 Défendis, defende
 Dignū Te esse, quē Dignus de Cathedrâ honos comitetur.
 Ostende,
 Quod Meritissimus de re Juridica PARENS
 AVIQUE meruere,
 Idem de Te sibi spondere possērem Juridicam:

Qui 21. Gradum Doctorem indepti sunt,
 Maturè collatæ Dignitates
 Ad futuros honorum apices præferunt:
 Ita Tibi ante ætatem
 Felix ingenii felicitas præfagiat,
 Te fore quondam non fori duntaxat,
 Sed & Academiæ splendidissimum,
 Imò seculi Ornamentum.

Dab. Spitz d. 21. Febr.
 A.O.R. 1680.

*Ita augurabatur
 Amico suo intimo,
 Contubernali quondam Dulcissimo,*

JOHANNES SAMUEL BRÜNNER,
 J. U. L.

F I N I S.

